

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena niniejszego numeru 20 mk. (z przesyłką pocztową 22 mk.). Prenumerata kwartalna 250 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 100 mk. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu”, należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 512-64, tel. admin. № 512-71.

- TREŚĆ.** **Postanowienia ogólne:** 235. Okólnik Najwyższej Izby Kontroli Państwa w przedmiocie zmiany punktów § 8 Tymczasowej Instrukcji o zastosowaniu i zakresie kontroli.
- Organizacja władz:** 236. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 27/IV—1921 r. w przedmiocie utworzenia izb skarbowych na obszarze województw: Krakowskiego, Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego. 237. Komunikat Ministerstwa Skarbu w sprawie powstania izb skarbowych w Krakowie i Lwowie.
- Podatki bezpośrednie:** 238. Komunikat Ministerstwa Skarbu w sprawie urzędzenia bezpłatnych kursów praktyczno-naukowych o podatkach bezpośrednich i opłatach skarbowych.
- Podatki konsumcyjne:** 239. Ustawa z d. 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. 240. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 22 kwietnia 1921 r. w sprawie rozciągnięcia na ziemie, przyłączone do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminarjum pokoju i rozejmie podpisanej w Rydze d. 12 października 1920 r., mocy obowiązujących ustaw i przepisów o opodatkowaniu wódki.
- Monopol tytoniowy:** 241. Sprostowanie okólnika w sprawie uprawy tytoniu w 1921 r.
- Przepisy celne:** 242. Okólnik w sprawie nadania Bankowi Powszechnemu prawa Banku Dewizowego. 243. Okólnik w sprawie postępowania z towarami, niewymienionymi w pozwoleniu na przewóz. 244. Okólnik w sprawie postępowania z przedmiotami chwilowo deponowanymi przez podróżnych. 245. Okólnik w sprawie otwarcia Kursu Celnego.
- Pożyczki państwowe:** 246. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 30/IV 1921 r. w przedmiocie przedłużenia zapisów na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z 1920 r.
- Sprawy budżetowe:** 247. Okólnik w sprawie należytego wykonania budżetu i zasady gospodarki skarbowej w 1921 r. 248. Okólnik w sprawie kompetencji wojewódzkich Komisji Oszczędnościowych. 249. Okólnik w sprawie nałożenia Komisji Oszczędnościowych do zakresu działania Departamentu Budżetowego. 250. Komunikat Ministerstwa Skarbu w sprawie sprostowania podanych w prasie mylnych cyfr preliminar. budżetowego na 1921 r.
- Przepisy rachunkowe i kasowe:** 251. Rozporządzenie w przedmiocie zmiany §§ 51 i 94 „Tymczasowych przepisów o sposobie pobierania przychodów i dokonywania wydatków przez władze i urzędy państwowe”. 252. Okólnik w przedmiocie odpowiedzialności urzędników kasowych za niedobory oraz sposobu pokrywania i zarachowywania tych niedoborów. 253. Okólnik w sprawie zmiany dotychczasowych wzorów druków na wykazy przychodu i rozchodu sum depozytowych i komunalnych.
- Sprawy walutowe:** 254. Ustawa z d. 10 maja 1921 r. o wypuszczeniu serji II biletów skarbowych.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dz. Urzęd.”, Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał III 1921 r., która wynosi 250 mk. p.

Postanowienia ogólne.

235.

OKÓLNİK L. 5464 506.

Do Kancelarji Cywilnej Pana Naczelnika Państwa, Biura Sejmu Ustawodawczego, Pana Prezydenta Ministrów, wszystkich Panów Ministrów, Panów Prezesów: Głównego Urzędu Ziemiańskiego, Głównego Urzędu Likwidacyjnego, Pocztovej Kasy Oszczędności i Okręgowych Izb Kontroli Państwa.

Wychodząc z założenia, że wskazane w p. p. 2—4 § 8 Tymczasowej Instrukcji o zastosowaniu i zakresie kontroli kwoty pieniężne; ponad które zamierze-

nia państwowych Władz i urzędów podlegają kontroli wstępnej, wobec znacznego wzrostu cen nie odpowiadają warunkom obecnej chwili, Najwyższa Izba Kontroli Państwa uchwałą kolegjum z dn. 22-go kwietnia b. r. postanowiła zmienić wspomniane punkty § 8 Tymczasowej Instrukcji, określając odnośne kwoty:

- 1) dla inwestycji (p. 2 § 8) na 500.000 Mk. słowami: pięćset tysięcy marek,
- 2) dla dzierżaw i najmu (p. 3 § 8) na 150.000 mk. słowami: sto pięćdziesiąt tysięcy marek i
- 3) dla kupna, sprzedaży lub zamiany ruchomości (p. 4 § 8) na 1.000.000 mk. słowami: jeden milion marek.

Warszawa, d. 11 maja 1921 r.

Prezes:

(—) Higersberger.

Organizacja władz.

236.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 27 kwietnia 1921 r.

w przedmiocie utworzenia Izb skarbowych na obszarze województw: Krakowskiego, Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego.

Na zasadzie art. 3, 14 i 15 ustawy z dnia 31-go lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. Praw P. P. z r. 1919 Nr. 65 poz. 391), art. 7 i 8 ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. w przedmiocie objęcia przez Ministerstwo Skarbu administracji skarbowej na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji austriacko-węgierskiej (Dz. Praw P. P. z r. 1919 Nr. 31 poz. 261) i ustępu 1 § 13 austr. ustawy z dnia 25 października 1896 r. o bezpośrednich podatkach osobistych (austr. Dz. U. P. Nr. 220) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na obszarze województw, utworzonych w myśl ustawy z dnia 3 grudnia 1920 r. o tymczasowej organizacji władz administracyjnych drugiej instancji (województw), na obszarze b. Królestwa Galicji i Lodomerji z W. Ks. Krakowskiem oraz na wchodzących w skład Rzeczypospolitej Polskiej obszarach Spisza i Orawy (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 117 poz. 768) tworzy się dwie izby skarbowe, a mianowicie: izbę skarbową w Krakowie na obszar województwa Krakowskiego i izbę skarbową we Lwowie na obszary województw: Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego.

§ 2. Przepisy §§ 4, 6 do 15 włącznie, 26, 27, 36 i 43 rozporządzenia wykonawczego z dnia 30-go stycznia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 15 poz. 81) mają zastosowanie do izb skarbowych, utworzonych na zasadzie niniejszego rozporządzenia z następującymi zmianami:

I. Dyrektor izby skarbowej mianuje i przenosi w obrębie swego okręgu urzędników czterech najniższych stopni służbowych:

II. Każda z oznaczonych wyżej izb skarbowych dzieli się na sześć wydziałów:

- 1) I ogólny;
- 2) II podatków bezpośrednich;
- 3) III kasowy;
- 4) IV podatków pośrednich i monopolów państwowych;
- 5) V należności stemplowych i bezpośrednich;
- 6) VI celny.

III. Wydział II ma nadzór nad prawidłowym wymiarem podatków bezpośrednich i nad sprawnym ściąganiem tych podatków.

Wydział V ma nadzór nad prawidłowym wymiarem należności stemplowych i bezpośrednich (opłat skarbowych) oraz ich sprawnym ściąganiem.

Do wydziału VI należy bezpośrednia administracja celi w zakresie ustalonym w ustępie 1-ym § 4-go niniejszego rozporządzenia, a nadto ochrona granic i bezpośrednie zwierzchnictwo nad organami straży celnej.

§ 3. Poszczególne działy czynności w każdym z wydziałów prowadzą kierownicy oddziałów. Podaż czynności między poszczególne oddziały i zmiany w podziale zarządza Dyrektor izby skarbowej na wniosek właściwego naczelnika wydziału.

Ilość kierowników i pomocniczych urzędników oddziałów określa etat.

§ 4. Tymczasowy zakres działania izb skarbowych, utworzonych na zasadzie niniejszego rozporządzenia, normują dotychczasowe przepisy o zakresie działania Dyrekcji skarbu we Lwowie.

Z zakresu działania izby skarbowej w Krakowie wyłącza się jednak czasowo następujące sprawy, które przekazuje się izbie skarbowej we Lwowie także na całym obszarze izby skarbowej w Krakowie:

1) zarząd gospodarki spirytusowej, przyczem izba skarbową we Lwowie obowiązana będzie zasięgać opinii izby skarbowej w Krakowie, o ile chodzić będzie o rozdział spirytusu na różne cele w obrębie tejże izby;

2) likwidowanie i przekazywanie do wypłaty wszystkich w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w Dyrekcji skarbu we Lwowie na wypisie pozostających emerytur i zaopatrzeń pensyjnych;

3) sprawy dotyczące Archiwum map katastralnych i Oddziałów dla rekonstrukcji operatów katastralnych;

4) dostarczanie druków, oraz przyrządów mierniczych Ewidencjom katastru podatku gruntowego;

5) sprawy dotyczące zmiany taryf ewidencyjnych, instrukcji pomiarowych, tudzież ustaw i przepisów, odnoszących się do wykonywania służby ewidencyjnej;

6) sprawy kontroli i uzupełnienia map i operatów, pochodzących ze zdjęcia poligonalnego;

7) sprawy osobowe urzędników miernictwa.

§ 5. Dotychczasowy ustrój władz skarbowych pierwszej instancji i urzędów skarbowych na obszarze województw, wyliczonych w § 1 niniejszego rozporządzenia, oraz ich przedmiotowy zakres działania utrzymuje się w mocy aż do dalszego zarządzenia.

Pod względem terytorjalnym zarządza się następujące zmiany:

a) Powiat polityczny Ropczycki wydziela się z Rzeszowskiego okręgu skarbowego, a przydziela się do Tarnowskiego okręgu skarbowego;

b) Powiat polityczny Jasielski wydziela się z Sanockiego okręgu skarbowego, a przydziela się do Nowosądeckiego okręgu skarbowego;

c) Powiat polityczny Spisko-Orawski przydziela się odnośnie do spraw podatków pośrednich, monopolów państwowych i należności bezpośrednich i stemplowych do Nowosądeckiego okręgu skarbowego, zaś odnośnie do spraw podatków bezpośrednich do inspektoratu skarbowego w Nowym Targu.

Urzędem podatkowym dla gmin Spisza będzie urząd podatkowy w Nowym Targu, zaś dla gmin Orawy urząd podatkowy w Czarnym Dunajcu. W ten sposób określa się kompetencję terytorjalną Ewidencji katastru podatku gruntowego dla Spisza i Orawy.

§ 6. Powiaty polityczne: Kolbuszowski, Łańcucki, Niski, Przeworski, Rzeszowski, Strzyżowski i Tarnobrzelski wydziela się z okręgu izby handlowej i przemysłowej w Krakowie i tworzy się z nich odrębny okrąg wymiarowy pierwszej i drugiej klasy podatku zarobkowego.

§ 7. Wymieniony w § 6 niniejszego rozporządzenia nowoutworzony okrąg wymiarowy pierwszej i drugiej klasy poddaje się pod kompetencję komisji podatku zarobkowego dla Towarzystw podatkowych I i II klasy we Lwowie.

§ 8. W celu rozstrzygnięcia odwołań, wniesionych przeciw wymiarom powszechnego podatku zarobkowego, skutecznym w obrębie izby skarbowej w Krakowie na zasadzie postanowień działu I austr. ustawy o bezpośrednich podatkach osobistych z dnia 25 października 1896 r. austr. Dz. U. P. Nr. 220 w brzmieniu noweli z dnia 23 stycznia 1914 r. austr. Dz. U. P. Nr. 13 — o ile do tego nie są kompetentne Władze i Komisje podatkowe I instancji po myśli § 61 tejże ustawy, względnie art. 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 maja 1920 r. w przedmiocie zmiany względnie ograniczenia toku instancji i zakresu działania władz i urzędów podległych Dyrekcji skarbu we Lwowie (Dz. Ustaw R. P. z 1920 r. Nr. 60 poz. 373) — tworzy się drugą krajową komisję podatku zarobkowego z siedzibą w Krakowie.

§ 9. Zmieniając postanowienia art. 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 maja 1920 r. w przedmiocie zmiany względnie ograniczenia toku instancji i zakresu działania władz i urzędów, podległych Dyrekcji skarbu we Lwowie (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 60, poz. 373), przekazuje się wymierzanie podatku zarobkowego od przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków dla kontrybuentów, którzy mają siedzibę w okręgu izby skarbowej w Krakowie, administracji podatków w Krakowie, a dla kontrybuentów, którzy mają siedzibę w okręgu izby skarbowej we Lwowie, — administracji podatków we Lwowie.

§ 10. Zmieniając częściowo postanowienia obowiązujące b. austriackiego ministerstwa skarbu z dnia 30 sierpnia 1916 r. austriacki Dz. U. P. Nr. 291 w przedmiocie delegacji władz podatkowych do wymiaru podatków od zysków wojennych i podatku zarobkowego towarzystw, oraz rozporządzenia b. austriackiego ministerstwa skarbu z dnia 6 lipca 1918 r. austr. Dz. U. P. Nr. 254 w przedmiocie zmiany ustaw z dnia 16 lutego 1918 r. austr. Dz. U. P. Nr. 60 i z dnia 17 kwietnia 1918 r. austriacki Dz. U. P. Nr. 160 o podatku wojennym za lata 1916, 1917 i 1918 (do § 38 I. A. art. 12 ustęp 2), przekazuje się wymierzanie podatku od zysków wojennych i podatku wojennego dla towarzystw i instytucji, które mają siedzibę w okręgu izby skarbowej w Krakowie, — administracji podatków w Krakowie, zaś dla towarzystw i instytucji, które mają siedzibę w okręgu izby skarbowej we Lwowie, — administracji podatków we Lwowie.

§ 11. Zmieniając częściowo postanowienia rozporządzenia b. austriackiego ministerstwa skarbu z dnia 28 września 1917 austriacki Dz. U. P. Nr. 398 o utworzeniu okręgów podatkowo-karnych, wyłącza się powiaty polityczne Gorlicki i Jasielski z okręgu podatkowo-karnego Rzeszowskiego i przydziela się je do okręgu podatkowo-karnego Tarnowskiego.

Do okręgu podatkowo-karnego Tarnowskiego przyłącza się również powiat polityczny Spisko-Orawski.

§ 12. Dla okręgu izby skarbowej w Krakowie tworzy się Sąd wyższy dla spraw skarbowych z siedzibą w Krakowie.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1921 r.

Minister Skarbu:

(—) Steczkowski.

(Dz. Ustaw Rz. P. Nr. 41 z 1921 r., poz. 254).

237.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu powstają na obszarze Małopolski dwie Izby Skarbowe, a mianowicie Izba Skarbowa w Krakowie, na obszar Województwa Krakowskiego, oraz Izba Skarbowa we Lwowie na obszar Województwa Lwowskiego, Tarnopolskiego i Stanisławowskiego.

Izby Skarbowe w Krakowie i we Lwowie rozpoczną swą działalność z dniem 1 czerwca 1921 r., jako władze skarbowe II instancji, w dotyczących okręgach terytorjalnych. Tem samem ulega rozwiązaniu z dniem 31 maja 1921 r. dotychczasowa Dyrekcja Skarbu dla Małopolski we Lwowie.

Terytorjalny zakres działania Izby Skarbowej w Krakowie obejmuje miasto Kraków i powiaty polityczne: Biała, Bochnia, Brzesko, Chrzanów, Dąbrowa, Gorlice, Grybów, Jasło, Kraków, Limanowa, Mielec, Myślenice, Nowy Sącz, Nowy Targ, Oświęcim, Pilzno, Podgórze — Obszar Wiejski, Ropczyce, Tarnów, Wadowice, Wieliczka i Żywiec, jako też powiat Spisko — Orawski.

Wskutek tego przejdzie powiat polityczny Ropczyce z Rzeszowskiego do Tarnowskiego, a powiat polityczny Jasło z Sanockiego do Nowosądeckiego Okręgu Skarbowego. Zresztą w organizacji Władz i Urzędów Skarbowych I instancji w Małopolsce nie następuje żadna zmiana.

Przedmiotowy zakres działania każdej z Izb Skarbowych na jej terytorjum odpowiada naogół zakresowi działania dotychczasowej Dyrekcji Skarbu dla Małopolski z pewnemi wyjątkami. W szczególności do Izby Skarbowej we Lwowie będą należeć aż do dalszego zarządzenia także niektóre sprawy z okręgu Krakowskiej Izby Skarbowej, a mianowicie: zarząd gospodarki spirytusowej, dalej likwidowanie i przekazywanie do wypłaty wszystkich w dn. 1 czerwca 1921 r. w Dyrekcji Skarbu we Lwowie na przypisie pozostających emerytur i zaopatrzeń pensyjnych, wreszcie pewne sprawy, dotyczące ewidencji katastru podatku gruntowego.

Blizsze szczegóły zawarte są w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 27 kwietnia 1921 roku. L. 1623/D. A., które umieszczone jest pod poz. 236 mniejszego numeru.

(Monitor Polski Nr. 120 — 1921 r.).

Podatki bezpośrednie.

238.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu urządza bezpłatne kursy praktyczno-naukowe o podatkach bezpośrednich i opłatach skarbowych dla kandydatów, którzyby mieli zamiar wstąpić do służby w urzędach skarbowych na obszarze b. zaboru rosyjskiego. Kursy będą mniej — więcej dwumiesięczne i mają się rozpocząć z końcem maja b. r. Prośby, wolne od opłaty stemplowej, własnoręcznie pisane, wnosić należy albo do Izby Skarbowej, albo też bezpośrednio do Ministerstwa Skarbu, sekcja podatków

bezpośrednich, Warszawa, Nowy-Swiat 69, II-gie piętro. Do próśb dołączyć należy dowód obywatelstwa polskiego, metrykę chrztu i świadectwo na odbyte studia oraz praktyczne wiadomości (zaświadczenie służbowe i t. p.). Demobilizowani oficerowie winni wykazać się zaświadczeniem przełożonej komendy co do swej konduity. Kandydatom zamiejscowym, niezamożnym a nie pobierającym żadnego wynagrodzenia z funduszków państwowych udzieli Ministerstwo Skarbu na prośbę zasiłek na koszty utrzymania w Warszawie.

Bliższych informacji udziela p. Antoni Wojdał, referent Ministerstwa Skarbu, Warszawa, Nowy-Swiat 69, II-gie piętro.

Podatki konsumcyjne.

239.

U S T A W A

z dnia 10 maja 1921 roku

o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 1. Upoważnia się Radę Ministrów do regulowania podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji, w sposób, oznaczony w art. 2 niniejszej ustawy, o ile te podatki, zaprowadzone zostały na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej przez b. rządy zaborcze w drodze ustawodawczej.

Art. 2. Regulacja, wymieniona w art. 1, ma obejmować: 1) zrównanie stawek na całym obszarze Rzeczypospolitej, 2) rozszerzenie ustaw, obowiązujących w poszczególnych dzielnicach, w miarę potrzeby również i na inne dzielnice Rzeczypospolitej, 3) uchylenie obowiązujących w poszczególnych dzielnicach ustaw i rozporządzeń, 4) podwyższanie obecnych stawek do wysokości, odpowiadającej stosunkowi procentowemu podatku z lat 1912 — 1913 i 1914 do ówczesnej ceny sprzedaży odnośnego artykułu, oraz odpowiednie podwyższenie grzywien i kar pieniężnych, przewidzianych w odnośnych ustawach.

Art. 3. Wprowadzone w życie na mocy niniejszego upoważnienia zmiany w opodatkowaniu winny być przedłożone Sejmowi do zatwierdzenia w przeciągu trzech miesięcy od daty danego rozporządzenia.

Art. 4. Przeprowadzenie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu, zaś na obszarze b. dzielnic pruskiej — Ministrowi b. Dzielnic Pruskiej.

Art. 5. Niniejsza ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia i traci moc obowiązującą z dniem 31 grudnia 1921 roku.

Marszałek:

(—) *Trąpczyński.*

Prezydent Ministrów:

(—) *Witos.*

Minister Skarbu:

(—) *Steczkowski.*

Minister b. Dzielnic Pruskiej:

(—) *W. Kucharski.*

(Dz. Ustaw Nr. 41 z d. 28/V—1921 r., poz. 248).

240.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 kwietnia 1921 r.

w sprawie rozciągnięcia na ziemie, przyłączone do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminarjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r., mocy obowiązujących ustaw i przepisów o opodatkowaniu wódki.

Na mocy art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 93) o unormowaniu stanu prawnopolitycznego na ziemiach, przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminarjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r., zarządza się, co następuje:

§ 1. Na czas aż do ujednostajnienia ustawodawstwa w przedmiocie podatków pośrednich na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej rozciąga się na ziemie, przyłączone do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminarjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r., moc obowiązującą ustaw i przepisów obowiązujących w przedmiocie opodatkowania spirytusu i jego przetworów na obszarze b. Królestwa Polskiego, objętych ustawą o trunkach z dnia 6 czerwca 1894 r. (ros. zb. ust. i rozp. z r. 1895 Nr. 85, str. 621) ze zmianami, wprowadzonymi ustawą okowicianą b. General-Gubernatorstwa Warszawskiego z dnia 10 października 1915 r. Nr. 13 (Dz. rozp. General-Gubernatorstwa Warszawskiego Nr. 5).

§ 2. Rozporządzenie, wydane przez Komisarza Generalnego Ziem wschodnich z dnia 17 lipca 1919 r. (Dz. Urz. Zarządu cywilnego ziem wschodnich Nr. 9, poz. 73) w przedmiocie opodatkowania spirytusu, tudzież z dnia 17 lipca 1919 r. (Dz. Urz. Zarządu cywilnego ziem wschodnich Nr. 8, poz. 52) w sprawie pobierania 10% opłaty przy — i wywozowej od wyrobów wódczanych, obowiązujące dotychczas na zasadzie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 listopada 1920 r. (Dz. U. R. P. z r. 1920 Nr. 115, poz. 762) na ziemiach, przyłączonych do Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminarjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. — uchyła się.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

(—) *Witos.*

Minister Skarbu:

(—) *Steczkowski.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 41 z dnia 28 maja 1921 r., poz. 251).

Monopol Tytoniowy.

241.

Sprostowanie

omyłki druku w okólniku Ministra Skarbu z dnia 10 marca 1921 r. L. 594/Pr./21/GDMT. w sprawie uprawy tytoniu w r. 1921, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 12, poz. 140 z r. 1921.

W części I plantacje przemysłowe lit. b), w ustępie, zaczynającym się od słów: „4-ty rejon uprawy obejmuje powiaty:...” dodać należy słowa: „Pecze-
niżyn i Zaleszczyki”.

Warszawa, d. 20 maja 1921 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Weinfeld.*

Przepisy celne.

242.

OKÓLNİK L. 8426/DC/II/21.

Do Wszystkich Urzędów Celnych.

W uzupełnieniu Instrukcji z dnia 9 marca 1921 r. dla urzędów celnych w sprawie wykonania rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznymi (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 10—11 poz. 136) Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że Bank Powszechny, Spółka Akcyjna w Piotrkowie, posiada prawa banku dewizowego w myśl art. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 18 poz. 104 z r. 1921).

Warszawa, dnia 30 maja 1921 r.

za Ministra Skarbu:

Dyrektor Departamentu Cel.

(—) *Dzierzowski.*

243.

OKÓLNİK L. 8785/DC/II/21.

Do Wszystkich Urzędów Celnych.

W porozumieniu z Głównym Urzędem Przywozu i Wywozu Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w tych wypadkach, kiedy w przesyłkach z towarami, na które zostało uzyskane pozwolenie przywozu, znajdują się towary, niewymienione w pozwoleniu, to te ostatnie towary powinny być wydzielone z przesyłki i urząd celny ma postąpić z niemi w myśl art. 25 ustawy z dnia 15. VII. 20 o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. Ust. Nr. 79 poz. 527) oraz § 27 rozporządzenia z dn. 30. X. 20 w przedmiocie organizacji i przepisów postępowania urzędów oraz izb przywozu i wywozu (Dz. Ust. Nr. 107 poz. 703).

Ta okoliczność nie powinna jednak wstrzymać odprawy towarów, pokrytych pozwoleniem przywozu.

Warszawa, dnia 31 maja 1921 r.

Za Ministra Skarbu

Dyrektor Departamentu Cel:

(—) *Dzierzowski.*

244.

OKÓLNİK L. 14358/DC/II/20.

Do

- 1) Dyrekcji Skarbu w Cieszynie,
- 2) Dyrekcji Skarbu we Lwowie,
- 3) Dyrekcji Cel w Poznaniu,
- 4) Wszystkich Urzędów Celnych w b. zaborze rosyjskim.

Wobec obowiązujących obecnie licznych zakazów przywozu i wywozu towarów lub z powodu innych ograniczeń, muszą podróżni, którzy najczęściej nie są o odnośnych przepisach dostatecznie poinformowani, pozostawiać różne przedmioty w granicznych urzędach celnych do chwili wyjazdu z powrotem zagranicę lub powrotu do kraju.

W ten sposób deponują podróżni zakwestjonowane im na granicy towary w granicznych urzędach celnych. W niektórych granicznych urzędach gromadzą się z tego powodu znaczne ilości przedmiotów, pozostawionych przez podróżnych.

W celu ujednolajnienia manipulacji tymi przedmiotami, Ministerstwo Skarbu wydaje następujące zarządzenia:

Urzędy celne otrzymują na wpisywanie przedmiotów zatrzymanych osobną księgę sznurową, jako druk ściśle zarachowany.

Druk wypełnia się w trzech egzemplarzach za pomocą ołówka atramentowego i kalki.

Pierwszy egzemplarz (oryginał ołówkowy) pozostaje w księdze, drugi egzemplarz (czerwony z odbitką kalkową) otrzymuje strona, a trzeci egzemplarz (z odbitką kalkową) ma być trwale umieszczony na przedmiocie zatrzymanym, dla ułatwienia ewidencji i wyszukania właściwego przedmiotu.

W księdze ma być uwidocznione:

- 1) czy chodzi o wywóz lub też przywóz (przez przekreślenie napisu nieodpowiedniego);
- 2) liczba porządkowa (w ciągu całego roku kalendarzowego);
- 3) dzień przyjęcia przedmiotu w przechowanie;
- 4) imię i nazwisko strony oraz jej miejsce zamieszkania (dokładny adres);
- 5) oznaczenie przedmiotu (nazwa, waga, sztuki);
- 6) dzień, do którego musi być przedmiot odebrany z powrotem;
- 7) wyraźny podpis urzędnika odbierającego przedmiot w przechowanie;
- 8) pieczęć urzędu celnego;
- 9) dzień wydania przedmiotu z powrotem właścicielowi;
- 10) cel wydania przedmiotu, ewentualnie pozycja rej. opłat celnych;
- 11) pokwitowanie odbioru i podpis odbierającego;
- 12) wyraźny podpis urzędnika wydającego przedmiot z przechowania urzędowego;
- 13) dzień publicznej sprzedaży, osiągnięta ze sprzedaży suma, tudzież sposób jej zarachowania i wysłania właścicielowi.

Na odwrotnej stronie poświadczenia mają być umieszczone poniższe wskazówki:

U w a g a.

- 1) Poświadczenie niniejsze należy starannie przechowywać, gdyż tylko okazicielowi poświadczenia będzie przedmiot wydany z powrotem.

2) Towary winny być odebrane najdalej w przeciągu dni 90 od dnia złożenia przedmiotu w przechowanie.

3) Po 90 dniach zostanie towar sprzedany na publicznej licytacji bez zawiadomienia o tem właściciela przedmiotu.

Większe urzędy mogą prowadzić oddzielne księgi na towary zatrzymane w przywozie, a oddzielne na towary zatrzymane w wywozie.

Przedmioty odebrane do przechowania mają być w obecności strony urzędownie zważone tak podczas przyjmowania, jak i wydawania za zwrotem, z wyjątkiem przedmiotów, przyjmowanych według sztuk.

Urzędnik, przyjmujący przedmiot do chwilowego przechowania, obowiązany jest do zwrócenia stronie uwagi na wskazówki, umieszczone na odwrotnej stronie poświadczeń.

Do księgi tej mogą być zapisywane jedynie przedmioty wiezione przez podróżnych lub reemigrantów do własnego użytku, a nie na handel.

W razie wydania stronie przedmiotu ze zwrotem, ma być od niej odebrane wydane jej swego czasu poświadczenie. Poświadczenie to należy dołączyć do właściwej pozycji księgi sznurowej.

Na wypadek zgubienia potwierdzenia, wydane go stronie, może urząd celny wydać przechowane przedmioty tylko w razie niewątpliwego stwierdzenia, że przedmiot należy do zgłaszającego się. Wówczas ma strona pokwitować odbiór w obecności dwóch świadków. W razach wątpliwych, rozstrzyga władza celna.

Towary, ulegające szybkiemu zepsuciu, mają być natychmiast sprzedane na publicznej licytacji.

Kwoty, uzyskane ze sprzedaży przedmiotów, zwraca się właścicielowi przedmiotu według adresu podanego, po potrąceniu ewentualnych należności celnych, kosztów licytacji i innych.

Od przedmiotów, przechowywanych w myśl niniejszej instrukcji, nie liczy się żadnego składowego.

Księga zatrzymanych towarów ma być prowadzona miesięcznie, a przedkładana wraz z załącznikami do cenzury po upływie każdego półroczu kalendarzowego, t. j. z początkiem lipca.

Warszawa, dnia 31 maja 1921 r.

Dyrektor Departamentu Cel:

(—) Dzierżgowski.

245.

OKÓLNİK L. 8512/DC/I/21.

W sprawie otwarcia Kursu Celnego.

Ministerstwo Skarbu (Departament Cel) otwiera w ciągu miesięcy letnich (lipiec, sierpień) sześciotygodniowy Kurs w Warszawie dla kandydatów na urzędników celnych.

W celu umożliwienia przesłuchania Kursu Ministerstwo wypłaci każdemu zakwalifikowanemu zamiejscowemu kandydatowi stypendjum w sumie 3.000 mk., nadto zwróci mu koszt biletu kolejowego 3 klasy, oraz w miarę możliwości zapewni pomieszczenie w bursie.

Po przesłuchaniu Kursu będą słuchacze obowiązani poddać się egzaminowi. Po złożeniu egzaminu

zostaną dopuszczeni do służby przygotowawczej w urzędach celnych w charakterze praktykantów za wynagrodzeniem, równem uposażeniu według XI stopnia służbowego.

Ubiegający się o przyjęcie na Kurs, zarówno absolwenci szkół średnich, jak i zdemobilizowani wojskowi, winni posiadać następujące warunki:

1) Kandydat powinien być obywatelem polskim i mieć w sierpniu 1921 r. ukończonych lat 18.

2) Posiadać świadectwo z ukończenia szkoły średniej.

3) Posiadać świadectwa przełożonych dotychczasowych lub wychowawców o nieskazitelności obywatelskiej i moralności; zdemobilizowani wojskowi winni przedstawić odpowiednie zaświadczenie przełożonej władzy wojskowej.

4) Niepełnoletni winni posiadać pozwolenie ojca lub opiekuna.

5) Kandydaci, dopuszczeni na Kurs celnictwa, mają zobowiązać się pisemnie do regularnego uczęszczania na Kurs, poddania się egzaminowi i do wstąpienia na służbę w celnictwie. W razie samowolnego opuszczenia Kursu, lub też uchylenia się od wstąpienia na służbę celną, obowiązują się do zwrotu pobranego stypendjum.

Podania, wolne od opłaty stemplowej, zaopatrzone w potrzebne dowody, należy nadsyłać do dnia 20 czerwca r. b. bezpośrednio do Departamentu Cel w Warszawie, ul. Rymarska Nr. 5.

Kandydaci przyjęci będą zawiadomieni o dniu i o miejscu zgłoszenia.

W razie niezgłoszenia się kandydatów z ukończoną szkołą średnią w pełnej liczbie stu, na brakujące miejsca będą mogli być przyjęci także kandydaci, posiadający 4 klasy szkoły średniej, którzy po zaledni mają wykazać takie same warunki. Kandydaci ci będą po złożeniu egzaminu przyjęci do służby celnej w charakterze praktykantów, z wynagrodzeniem, odpowiadającym uposażeniu według XI-go stopnia służbowego.

Warszawa, dnia 25 maja 1921 r.

Dyrektor Departamentu Cel:

(—) Dzierżgowski.

Pożyczki państwowe.

246.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1921 roku

w przedmiocie przedłużenia zapisów na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920.

Na zasadzie art. 1 i 10 ustawy z dnia 27 lutego 1920 r. w przedmiocie wypuszczenia 5% długoterminowej wewnętrżnej pożyczki państwowej z r. 1920 (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 25, poz. 152), oraz art. 5 ustawy z dnia 11 marca 1920 r. w przedmiocie przyjmowania obligacji wojennych pożyczek austriackich przy subskrypcji wewnętrznej długoterminowej pożyczki państwowej z r. 1920 (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 42, poz. 250), zmienia się częściowo rozporządzenie z dnia 8 lutego 1921 r. w przedmiocie przedłużenia zapisów

na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 (Dz. Ust. R. P. z 1921 r. Nr. 23, poz. 130), a mianowicie:

§ 1. § 1 rozporządzenia z dnia 8 lutego 1921 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Zapisy na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z roku 1920 przedłuża się do dnia 30 czerwca 1921 roku“.

§ 2. Słowa § 6 tegoż rozporządzenia: „w terminie do dnia 30 kwietnia 1921 r.“, dotyczące deklarowania zapisów na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920, zastępuje się słowami: „w terminie, określonym w § 1 niniejszego rozporządzenia“.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Steczkowski.*

(Dz. Ustaw Nr. 41 z d. 28/V — 1921 r., poz. 256).

Sprawy budżetowe.

247.

OKÓLNİK. L. 9316 D. B.

Do Kancelarii Cywilnej Naczelnika Państwa, Biura Sejmu, Prezydium Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw, Najwyższej Izby Kontroli Państwa, Głównego Urzędu Liczącego i Głównego Urzędu Ziemskiego.

W związku z wniesionym na Radę Ministrów dnia 9 maja b. r. preliminarzem budżetowym na r. 1921, Ministerstwo Skarbu oświadcza co następuje:

1) Dochowanie określonego budżetu na r. 1921 programu finansowego uważa Ministerstwo Skarbu za pierwszorzędną konieczność państwową skutkiem czego objęte preliminarzem na rok 1921 kredyty stanowią nieprzekraczalne maximum wydatków państwowych w bieżącym okresie budżetowym.

Władze Centralne powinny, łącznie z opracowanym obecnie cyfrowym rozbiorem kredytów na Kasy Państwowe, sporządzić wewnętrzne plany zużycia i gospodarki kredytami na cały rok 1921, przyczem zwłaszcza przy kredytach stojących do dyspozycji Centralnego Zarządu wskazane jest pozostawienie poza planem zużycia pewnej rezerwy, któraby służyła do pokrycia w drodze virement w ciągu roku wynikających, w budżecie nieprzewidzianych, względnie niedostatecznie prelimitowanych wydatków.

Zarazem zechcą Władze Centralne zwrócić uwagę podległym Władzom dysponującym, że przekroczenie przyznanych im kredytów będzie niedopuszczalne, że więc pod osobistą odpowiedzialnością naczelnika władzy zobowiązane są do dochowania za kreślonych im granic kredytowych.

2) Jeżeli w ciągu okresu budżetowego okaże się, że kredyt przewidziany na dany cel jest niewystarczający z przyczyn istotnych, których ściśle zbadać i ocenić Ministerstwo Skarbu w każdym konkretnym wypadku sobie zastrzega, lub jeżeli w ciągu roku znajdzie konieczność uskutecznienia wydatku w preliminarzu wcale nieprzewidzianego, natenczas Ministerstwo Skarbu będzie mogło zgodzić się, we własnym zakresie działania, na wynikające stąd ot-

warcie nowego kredytu lub przekroczenie kredytu prelimitowanego tylko w razie dopełnienia przez właściwą Władzę Centralną warunków art. 3 ust. 2 projektu Ustawy Skarbowej na rok 1921, t. j. w razie wykazania przez daną Władzę Centralną równowartościowego zaoszczędzenia w innej rubryce preliminarza (*virement*). Co do zaoszczędzeń w znaczeniu pokrycia budżetowego zauważa się:

a) zaoszczędzenie musi mieć charakter zaoszczędzenia definitywnego, w tem rozumieniu, że dany kredyt na korzyść innego uszczuplony będzie, wedle umotywowanych przewidywań, i wedle stwierdzonych dotychczasowych doświadczeń w swej zmniejszonej wysokości wystarczający do końca okresu budżetowego, wzgl. że w razie skasowania go na korzyść innego wydatku, faktycznie może być do końca roku uznany za zbędny,

b) niedopuszczalne jest z reguły virement z kredytów jednorazowych na korzyść wydatków spowodowanych obciążeniem Skarbu w kilku okresach budżetowych,

c) niedopuszczalne jest z reguły virement z kredytów rzeczowych na osobowe.

3) Ministerstwo Skarbu pragnie zwrócić szczególną uwagę na art. 10 Konstytucji, który postanawia, że wszelkie wnioski ustawodawcze, pociągające za sobą konsekwencje finansowe, muszą być oparte na planie zużycia żądanych kredytów i muszą przedstawiać propozycje, co do pokrycia danego wydatku. Celem uniknięcia nieporozumień i niepotrzebnej zwłoki przy uzgadnianiu z Ministerstwem Skarbu zamierzeń poszczególnych Władz Centralnych, Ministerstwo Skarbu oświadcza już obecnie, że stosować będzie treść art. 10 Konstytucji, względnie wszelkich wniosków, pociągających dalsze obciążenie Skarbu Państwa, a tem samem z największą ścisłością badać będzie finansową stronę wszystkich projektowanych ustaw i rozporządzeń. Do wszelkich zatem wniosków Władz Centralnych, które wedle obowiązujących przepisów muszą uzyskać uprzednią zgodę Ministerstwa Skarbu, muszą być dołączone:

a) ściśle, na podstawie możliwie najdokładniejszych danych oparte, cyfrowe obliczenia, co do wywołanego nimi nieuniknionego obciążenia Skarbu Państwa;

b) propozycje, co do sposobu budżetowego pokrycia danego wydatku i to albo za pomocą omówionych wyżej pod 2) przeniesień kredytowych, albo za pomocą wskazania i wprowadzenia w życie nowego, względnie podwyższenia istniejącego źródła dochodowego w obrębie tego działu administracji, od którego wniosek wychodzi. Dopiero, gdy uzyskanie pokrycia w żaden z tych sposobów dla danej Władzy Centralnej rzeczywiście było niewykonalne, dopiero wtedy Ministerstwo Skarbu, o ile uzna dany wydatek za konieczność państwową, samo weźmie pod rozprawę zaproponowanie i zrealizowanie odpowiedniego sposobu pokrycia.

4) Jedną z podstawowych przyczyn obecnego niedoboru budżetowego jest niewątpliwie zbyt daleko idące nakładanie na Państwo obowiązków, powodujących przeciążenie Skarbu nadmiernymi wydatkami.

Ministerstwo Skarbu oświadcza niniejszem, że przy wykonaniu budżetu 1921 wszelkimi siłami starać się będzie o sanację w tym względzie i jaknaj-

silniej prosi Ministerstwa o współpracę w tym kierunku przez:

a) bezwzględne zaniechanie nowych akcji bezpośrednich, zwłaszcza gospodarczych, mogących wywołać dla Skarbu Państwa dalsze obciążenie i przez energiczne wyzbywanie się agend, które Państwo w anormalnych wojennych warunkach przejęło, a które teraz powinny być pozostawione inicjatywie prywatnej;

b) stopniowe i konsekwentne redukovanie wydatków na zasiłki i pomoc dla instytucji samorządowych i społecznych;

c) poddanie rewizji ustaw i rozporządzeń przyczyniających wyłącznie na Państwo wydatki, które społeczeństwo samo ponieść powinno.

Ze swej strony Ministerstwo Skarbu oświadcza, że z pełnem zrozumieniem odnosić się będzie do sprawy przekazania samorządom jaknajwydatniejszych źródeł dochodu. Jako pierwszy krok zasadniczy na tej drodze wymienić należy wniesiony przez Ministerstwo Skarbu na Radę Ministrów dnia 12 marca b. r., projekt ustawy „O zasileniu finansów miejskich”.

5) Budżetowo doniosłą konsekwencją przejęcia przez Państwo zadań normalnie do niego nie należących jest powstanie nadmiernej ilości urzędów i nadmierna ilość pracowników państwowych, co jest zarazem wynikiem niedomagan organizacyjnych, braku należytego systemu pracy i braku poczucia obowiązku u pracowników w niektórych działach służby, zwłaszcza wykonawczej. Wychodząc z założenia, że realizowanie zasad wymienionych pod 4) automatycznie musi za sobą pociągnąć możliwość zmniejszenia ilości urzędów i funkcjonariuszów państwowych, Ministerstwo Skarbu oświadcza, że w ciągu bieżącego okresu budżetowego nie zgodzi się bezwarunkowo na żadne zwiększenie etatów osobowych, a zarazem daje wyraz oczekiwaniu, że Władze Centralne, zgodnie z dyrektywą Pana Prezydenta Ministrów, przystąpią, analogicznie do dokonanej już redukcji urzędników w etatach osobowych zarządów centralnych, do rewizji ilości personelu we władzach II i I instancji. Mając na uwadze fakt, że wydatki osobowe stanowią gros wydatków państwowych, a każda podwyżka płac pociąga za sobą bardzo doniosłe konsekwencje finansowe, Ministerstwo Skarbu przykładając jaknajwiększą wagę do działalności powołanych do życia rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 18 marca b. r., (Monitor Nr. 66), Wojewódzkich Komisji Oszczędnościowych, których zadaniem jest przedstawienie wniosków o redukcji personelu oraz o reorganizacji władz i urzędów. Wnioski te, opracowane we Władzach Centralnych w ciągu okresu budżetowego 1921, będą musiały znaleźć właściwy wyraz w oszczędnościach budżetowych już okresu bieżącego.

6) W toku pertraktacji budżetowych Ministerstwo Skarbu miało sposobność skonstatować, że poszczególne Ministerstwa za małą zwracają uwagę na stronę dochodową swych budżetów i niedostateczną okazują inicjatywę w kierunku podniesienia wpływów we wszelkich dziedzinach administracji państwowej. Zasadnicza poprawa stosunków na tem polu jest konieczna, przyczem powodzenie dochodów musi obciąć jaknajszersze ramy. Nie wystarczy

ograniczyć się tylko do najważniejszego oczywiście, podwyższenia zasadniczych źródeł dochodów, jak daniny publiczne, taryfy, dochody monopolowe i t. p., konieczną jest rzeczą poddać szczegółowej rewizji także wpływy pozornie mniejszej wagi, które w sumie mogą znacznie przyczynić się do uzyskania równowagi budżetowej. Ministerstwo Skarbu musi więc domagać się, aby, obok źródeł dochodowych zasadniczych, także tego rodzaju pozycje dochodowe, jak np. dochody z wydawnictw, czynszów dzierżawnych i czynszów najmu nieruchomości państwowych i t. p., były poddane przez referaty budżetowe poszczególnych Ministerstw szczegółowemu sprawdzeniu w kierunku słusznego, odpowiadającego zmniejszeniu się wartości pieniądza, podwyższeniu.

7) Szczególny nacisk wywrzeć należy na konieczność zbilansowania wydatków z dochodami w dziedzinie przedsiębiorstw państwowych. Deficyty eksploatacyjne, bezwzględnie nie mogą być tolerowane, jako najniezdrowsze zjawisko budżetowe. I w tym kierunku Ministerstwo Skarbu oczekuje jaknajrychlej stosownych wniosków, opartych na wyczerpującym materiale faktycznym.

8) Działalność poszczególnych organów państwowych, zwłaszcza w dziedzinie gospodarczej, charakteryzuje niekiedy bezplanowość, która — wbrew wszelkim zasadom racjonalnej gospodarki — nakazuje im skutecznie zakupy właśnie w tym czasie, gdy ceny się podnoszą, i która nadto uniemożliwia racjonalną gospodarkę budżetową i uniemożliwia zdanie sobie sprawy z potrzeb administracji w najbliższej choćby przyszłości. Ministerstwo Skarbu nie zapoznaje bynajmniej tej okoliczności, że dotychczas, wskutek niestalenia granic, chwiejności waluty, wojny, wskutek otwierania się przed powstającym Państwem, coraz to nowych zadań, wskutek braku statystycznych dat i materiałów, ułożenie programu działalności na dłuższy okres czasu, napotykało na znaczne trudności. Ale okres pracy dorywczej czas już zakończyć. Konieczne jest stworzenie racjonalnych, na dłuższy okres czasu zestawionych programów pracy w poszczególnych działach administracji, które były realizowane systematycznie i stopniowo, w miarę rozporządzalnych w poszczególnych okresach środków budżetowych. Na pierwszy plan wysuwa się tu konieczność opracowania programów inwestycyjnych w dziedzinie kolejnictwa, poczty, budowy dróg, mostów, regulacji rzek i t. d. Nie mniej ważne jest ułożenie programu rozbudowy gmachów państwowych w poszczególnych działach administracji państwowej, według pewnych, ściśle określonych okresów, w porządku kolejnej, rzeczowo uzasadnionej nagłości odnośnych budowli, wreszcie zestawienie programów w dziedzinie rozbudowy poszczególnych instytucji państwowych, np.: szkół, przedsiębiorstw i t. p.

9) Ministerstwo Skarbu przestrzega przed gorączkową gospodarką wydatkową, jaka do tej pory cechowała zazwyczaj końcowe stadia okresów budżetowych i zmierzała do zupełnie nie liczącego się z racjonalnymi potrzebami wykorzystania prelimitowanych w budżecie kredytów. Gospodarka taka, ze stanowiska resortowych władz, zresztą zupełnie bezcelowa, ze względu na istnienie terminu ulgowego, którego zasadę przewiduje również projekt tegoż rocznej ustawy skarbowej (art. 5), przynosi naj-

większe szkody normalnemu biegowi gospodarstwa społecznego, wywołując niestosunkowo nadmierne w pewnych okresach czasu zapotrzebowanie środków obiegowych.

Nie może się Ministerstwo Skarbu również zgodzić na często przez Władze dysponujące praktykowany zwyczaj pośredniego przekraczania rozporządzalnych kredytów, objawiający się w zgłaszaniu w następnych okresach budżetowych wniosków o pokrycie zobowiązań, powstałych w okresie ubiegłym, a nie zaspokojonych ani we właściwym okresie, nani też w terminie ulgowym, na skutek braku pokrycia. Podobne przekroczenia, prawnie i finansowo niedopuszczalne, nie będą przez Ministerstwo Skarbu brane w rachubę przy ustalaniu potrzebnych kredytów. Zainteresowane władze będą zatem zmuszone pokryć zaciągnięte w ten sposób zobowiązania z kredytów bieżących, a więc z uszczerbkiem dla aktualnych, w budżecie przewidzianych potrzeb administracji.

10) Mając na uwadze niepowetowane straty, wynikłe dla Skarbu Państwa z całego gospodarstwa społecznego, z walutowo nieogłędnie zawieranych przez poszczególne organy państwowe transakcji zagranicznych, Ministerstwo Skarbu, omawiając zasady gospodarki budżetowej w r. 1921, uważa za stosowne przypomnieć Władzom postanowienie punktu 7. regulaminu Rady Ministrów, w myśl którego wszelkie państwowe transakcje zagraniczne muszą być uprzednio uzgodnione z Ministerstwem Skarbu, które w razie potrzeby zasięgnie decyzji Komitetu Ekonomicznego. Blższą definicję zakupów zagranicznych i sposób dysponowania walutami obcymi określają okólniki Ministerstwa Skarbu z dnia 1 grudnia 1920 r., Nr. 71643/D. B. i z dnia 15 grudnia 1920 r., Nr. 73055/D. K.

Ministerstwo Skarbu świadome jest, że ściśle przestrzeganie przez Władze i Urzędy zasad wyżej przytoczonych, niejednokrotnie wpływać będzie hamująco na działalność tych Władz i nieraz uniemożliwi im czasowe przeprowadzenie akcji, ze względu na dobro publiczne i dobro Państwa, pożytecznych i wskazanych. Niemniej Ministerstwo Skarbu musi stać na stanowisku i jest przekonane, iż stanowisko to jest podzielane przez cały Rząd, że interes Skarbu musi być w dzisiejszym fatalnym położeniu gospodarczym Państwa przede wszystkim w pierwszym rzędzie przedmiotem najważniejszej troski wszystkich odpowiedzialnych organów państwowych. Dotychczasowa, nie licząca się z koniecznością dochowania równowagi budżetowej gospodarka, łącznie z niedomaganiem produkcji krajowej, doprowadziła do obecnego stanu naszej waluty, do powiększenia ilości nie mających pokrycia znaków pieniężnych. Uzyskanie równowagi między wydatkami i dochodami jest kategorięcznym warunkiem rozwiązania problemu walutowego, który nie jest problemem samodzielnym, lecz zjawiskiem wtórnym, spowodowanym między innymi brakiem wspomnianej równowagi w budżecie.

W przeświadczeniu, że oparta na powyższych zasadach sanacja stosunków budżetowych jest jedyną drogą do uzdrowienia całego życia gospodarczego Polski, Ministerstwo Skarbu oczekuje ze strony wszystkich Władz Państwowych, jaknajskuteczniejszego poparcia go przy realizowaniu przedstawione-

go programu, oraz uwiadomienia o wydanych zarządzeniach i uzyskanych rezultatach.

Warszawa, dnia 22 maja 1921 r.

Minister Skarbu:

(—) *Steczkowski*.

248.

OKÓLNIK. Nr. 8117 D. B.

Do wszystkich Panów Dyrektorów Izb Skarbowych i Do Pana Prezesa Dyrekcji Skarbu we Lwowie.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18-go marca 1921 r. (Monitor Polski Nr. 66) zostały powołane do życia Wojewódzkie Komisje Oszczędnościowe, których zadaniem jest przedstawić właściwym władzom centralnym wnioski o redukcji personelu, zatrudnionego we władzach i urzędach II i I instancji, oraz o reorganizacji władz i urzędów.

W skład tych Komisji, którym przewodniczyć będzie Wojewoda, względnie Generalny Delegat Rządu we Lwowie, wchodzi delegat Izby Skarbowej (Dyrekcji Skarbu), jako zastępca przewodniczącego.

Zgodnie z wynikami konferencji, odbytej w Prezydium Rady Ministrów, Komisje te mają w dniach najbliższych rozpocząć swoją działalność.

Ministerstwo Skarbu, zawiadamiając o powyższym, oznajmia, że delegatem Izby Skarbowej w powołanych Komisjach winien być **osobiście Pan Dyrektor (Prezes)**, a to ze względu na wagę, jaką Ministerstwo Skarbu przywiązuje do akcji wspomnianych Komisji.

Ministerstwo Skarbu prosi P. Dyrektora (Prezesa) o zwrócenie szczególnej uwagi na możliwość reorganizacji urzędów w celu redukcji ich personelu, lub nawet zupełnego zniesienia organów zbędnych, czego domagają się liczne i nieraz uzasadnione głosy wśród Sejmu, prasy i społeczeństwa, wskazujące na wielką ilość urzędów, ich nieskoordynowaną często działalność i utrudnioną przez to pracę gospodarczo-społeczną. Znana jest powszechnie dążność urzędów do zupełnego wyodrębnienia się i samodzielności, oraz do szerokiej ingerencji w sprawach, jakie z wielkim dla nich pożytkiem mogłyby być powierzone jednostkom samorządowym i instytucjom społecznym.

Wobec olbrzymich ciężarów, które nakłada na Skarb Państwa nadmierna ilość pracowników państwowych, energicznie przeprowadzona akcja Komisji Wojewódzkich może nie tylko przyczynić się do zapewnienia odpowiedniej sprawności w administracji państwowej, lecz przede wszystkim zmniejszyć ten ciężar finansowy, którym są płace urzędników państwowych, a tem samem deficyt budżetowy Państwa.

W zrozumieniu zatem doniosłego znaczenia tych Komisji zechce Pan Dyrektor (Prezes) porozumieć się bezzwłocznie z Panem Wojewodą (Generalnym Delegatem Rządu) w przedmiocie natychmiastowego uruchomienia tych Komisji, a następnie przystąpić osobiście do współpracy w Komisji.

Jako główną wytyczną należy stosować kardynalną zasadę administracji państwowej, w myśl której wszelkie cele administracji osiąga się przede wszystkim przez odpowiedni dobór i racjonalny sy-

stem pracy, a nie przez nadmierną ilość pracowników, przyczem wnioski w przedmiocie ustosunkowania kategorii, będącego przedmiotem specjalnych prac we władzach centralnych, zgodnie z art. 20 ustawy z dn. 13. VII. 1920 r. o uposażeniu urzędników państwowych, winny być zależne wyłącznie od potrzeb danego urzędu, względnie danej gałęzi administracji.

Z działalności swej w Komisji oszczędnościowej zechce Pan Dyrektor (Prezes), przedstawiać periodyczne sprawozdania Ministerstwu Skarbu (Departament Budżetowy) i komunikować z końcem każdego miesiąca, poczynsz od 31. V. b. r., wszelkie swoje spostrzeżenia w przedmiocie działalności Komisji.

Warszawa, d. 28 kwietnia 1921 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *Weinfeld.*

249.

OKÓLNIK. L. 8648 D. B.

Do Biura Prezydjalnego, wszystkich Departamentów, Sekcji i Urzędów Ministerstwa Skarbu, do wszystkich Wydziałów Departamentu Budżetowego.

Zawiadamia się, że wszystkie sprawy, dotyczące utworzonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18/3 — 1921 r. (Monitor Polski Nr. 66) Komisji Oszczędnościowych, należą do zakresu działania Departamentu Budżetowego (Wydział I).

Warszawa, d. 14 maja 1921 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *Weinfeld.*

250.

* KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Biuro prasowe Ministerstwa Skarbu komunikuje:

Wobec podanych przez niektóre pisma codzienne rękomych cyfr preliminarza budżetowego na r. 1921, M-stwo Skarbu stwierdza, że cyfry te są mylne. Preliminarz budżetowy został przedłożony Radzie Ministrów w dniu 9-ym b. m., a cyfry w nim zawarte nie są jeszcze ustalone, lecz stanowią właśnie przedmiot toczących się obrad. (Monitor Polski Nr. 115 — 1921 r.).

Przepisy rachunkowe i kasowe.

251.

ROZPORZĄDZENIE

w przedmiocie zmiany §§ 51 i 94 „Tymczasowych przepisów o sposobie pobierania przychodów i dokonywania wydatków przez władze i urzędy państwowe“ „Monitor Polski“ N.Nr. 59 — 64 z r. 1920, „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu“ Nr. 5 z r. 1920.

§§ 51 i 94 otrzymują brzmienie następujące:

§ 51.

Wyплаты należnych urzędnikom pborów służbowych, jak również płac robotniczych, jednorazowych lub stałych zasiłków, udzielanych szeregowi osób i t. p. uskutecznia się na zasadzie jednej zbiorowej asygnacji. Za podstawę takiej asygnacji służy lista płacy. W liście płacy władza asygnująca winna wyszczególnić: imiona i nazwiska osób, otrzymujących pieniądze, placę ew. dodatki, czas za który pobory asygnowano, jak również potrącenia na emeryturę,

na ubezpieczenia i t. p., wreszcie sumy przypadające do wypłaty. O ile chodzi o urzędników i niższych funkcjonariuszy państwowych, to należy stosować listę płacy według wzoru Nr. 7 *). Listy płacy z pokwitowaniami odbiorców w osobnej rubryce traktuje się narówni z innymi dowodami rachunkowymi, stanowiącymi podstawę do asygnowania. W pokwitowaniach z odbioru należytości na liście plac oprócz podpisu odbierającego winna być wypisana suma literami. Przy przesyłaniu pieniędzy pocztą, kwit pocztowy jest tylko dokumentem tymczasowym i należy do listy dołączyć pokwitowanie osobiste. W razach wyjątkowych dopuszczalne są za zezwoleniem naczelnika bezpośredniej władzy lub urzędu pokwitowanie przez osoby upoważnione. Upoważnienia winny być dołączone do listy płacy.

§ 94.

Co miesiąc władze administrujące przychodami, wzgl. asygnujące rozchody, sporządzają odpisy każdego rachunku z części 1-ej i 2-ej księgi głównej (§ 87), oraz odpisy z dziennika sum depozytowych za ubiegły miesiąc, przesyłają je najdalej do dnia 5-go następnego miesiąca do właściwej kasy celem porównania z rachunkami kasowymi, a po ewentualnem wyrównaniu różnic, składają odpisy rachunków właściwej Izbie Kontroli Państwa, najpóźniej do dnia 20-go każdego miesiąca. Do odpisów dołącza się ponumerowane i zebrane w zeszyty dowody rachunkowe, usprawiedliwiające przychody i rozchody (kwity kasowe, zawiadomienia i talony asygnacji, listy płacy, rachunki firm i osób prywatnych i t. p.). Do rachunków firm i osób prywatnych winny być dołączone wszystkie usprawiedliwiające je załączniki, jako to: odpisy umów, względnie zamówień, pokwitowania z odbioru dostarczonych przedmiotów. Prócz tego na rachunkach winny być wskazane wyraźnie: nazwisko (firma) i adres dostawcy, nazwa urzędu, dla którego przedmioty zostały dostarczone, numer asygnacji, paragraf i pozycje budżetowe, do których się odnosi, podpis urzędnika sprawdzającego rachunek pod pieczęcią: „sprawdzone dnia...“, podpis urzędnika akceptującego rachunek pod pieczęcią: „do wypłaty marek. . . .“, o ile zaś przedmiot podlega inwentaryzacji — numer pozycji odpisnej księgi (inwentarzowej, materiałowej, bibliotecznej i t. d. Do list płacy powinny być dołączone: 1) odpisy dekretów nominacyjnych, oraz umów z pracownikami kontraktowymi przy pierwszej wypłacie uposażenia, 2) odpisy dekretów zwolnienia, 3) odpisy deklaracji co do stanu rodziny, zmian w niej zaszłych, zaświadczeń władz szkolnych lub lekarskich w wypadkach ułomności fizycznej, czy też umysłowej co do dzieci ponad 18 lat (Dz. Ust. 1920 Nr. 77 poz. 521 art. 15/22), 4) odpisy decyzji co do wymiaru dodatku za studia wyższe i za wysługę lat (Dz. Ust. 1920 Nr. 77 poz. 521 art. 10/14), 5) upoważnienia do odbioru uposażenia (§ 51 Tymcz. Przep.), 6) kwity Kas Skarbowych na zwroty niewypłaconego uposażenia (§ 53 Tymcz. Przep.). Dokumenta, wymienione pod p. p. 1 i 2 władze i urzędy centralne wszystkich Ministerstw przesyłają bezpośrednio do Przewodniczącego Rady Ministrów“.

Warszawa, dn. 20 maja 1921 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *Weinfeld.*

*) Nakład wzoru list płatniczych zarządziło Ministerstwo Skarbu; zamówienia zgłaszać należy w Wydziale Gospodarczym Ministerstwa Skarbu.

(Strona pierwsza).

WZÓR № 7.

Ministerstwo
UrządDo asygnacji z dnia 192 r.
№

Asygnowano:	{	z §	poz.	Mk.
		z §	poz.	Mk.
		z §	poz.	Mk.
				Razem

Potrącono

Wyplacono

Pozostała kwota

wplacono do Kasy Skarbowej w

za kwitem z dnia Nr.

L I S T A P Ł A C Y

za miesiąc 192 r.

- UWAGA 1. Do list płacy winne być dołączone (patrz uzupełnienie § 94 Tymczas. przepis. dla Władz i Urzędów):
- 1) Odpisy dekretów nominacyjnych oraz umów z pracownikami kontraktowymi przy pierwszej wypłacie uposażenia.
 - 2) Odpisy dekretów zwolnienia.
 - 3) Odpisy deklaracji co do stanu rodziny, zmian w niej zaszytych, zaświadczeń władz szkolnych lub lekarskich w wypadkach ułomności fizycznej czy też umysłowej co do dzieci ponad 18 lat (Dz. Ust. z 1920 r. Nr. 77 poz. 521, art. 15/22).
 - 4) Odpisy decyzji co do wymiaru dodatku za studia wyższe i za wysługę lat (Dz. Ust. z 1920 r. Nr. 77, poz. 521, art. 10/14).
 - 5) Upoważnienia do odbioru uposażenia (§ 51 Tymcz. Przep. dla Władz i Urzęd. P.)
 - 6) Kwity kas skarbowych na zwroty niewypłaconego uposażenia (§ 53 Tymcz. Przep. dla Władz i Urzęd. P.)
- UWAGA 2. Władze i Urzędy Centralne wszystkich Ministerstw przesyłają bezpośrednio do Prezydium Rady Ministrów dokumenty wymienione pod pp. 1 i 2.

(Strona druga).

L. p.	NAZWISKO i IMIĘ	Klasa miejscowości	Posada urzędowa (Stanowisko)	Stopień służbowy lub stopień płacy	Ilość członków rodziny uprawnionych do dodatku	Przynany czas poprzedniej służby lata, miesiące, dni	Służba polska liczy się od dnia	UPOSAŻENIE MIESIĘCZ					
								Płaca zasadnicza	Dodatek drożyniany według mnożnika	Dodatek za wysługę lat	Dodatek za studia wyższe	Dodatek za kierownictwo	

(Dalszy ciąg strony drugiej).

NE	Na splate zaliczki	POTRĄCONO					Do wypłaty	Mk.	POKWITOWANIE Suma słowami i podpis	UWAGA
						RAZEM				

Wzór Nr. 178.

Wydz. gosp. Min. Skarbu.

252.

OKÓLNIA L. 2176.

Ministerstwa Skarbu do Centralnej Kasy Państwowej, Izb Skarbowych i Kas Skarbowych w przedmiocie odpowiedzialności urzędników kasowych za niedobory oraz sposobu pokrywania i zarachowywania tych niedoborów.

Nawiązując do okólnika z dnia 1 kwietnia 1921 r. L. 943/I, Ministerstwo Skarbu postanawia w sprawie odpowiedzialności materialnej urzędników Kas państwowych za niedobory kasowe, tudzież w sprawie sposobu zarachowywania tych niedoborów, co następuje:

Odpowiedzialność za wszelkie niedobory, wynikające z czynności kasowych, ponoszą zasadniczo ci urzędnicy, z których winy wynikły te niedobory. Stosownie do tej zasady odpowiedzialni są:

1) skarbnik łącznie z rachmistrzem za wszelkie niedobory kasowe, ujawnione w skarbcu (§§ 5 i 7 Instrukcji dla Kas Skarbowych);

2) kasjer za niedobór, stwierdzony przy zawniesieniu dziennych czynności kasowych, a spowodowany bądź brakiem gotowizny, bądź też znalezieniem wśród niej falsyfikatów i destruktywów, nie nadających się do przyjęcia (§ 10 wyżej powołanej Instrukcji) i

3) skarbnik łącznie z rachmistrzem, odpowiedzialni za braki w gotowiznie, odesłanej do Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, mają prawo regresu do tych urzędników kasowych, którzy przeliczyli pieniądze i stwierdzili to podpisami na opasce.

Po ujawnieniu niedoboru, obowiązany jest urzędnik, ponoszący winę, pokryć go natychmiast w gotówce z własnych funduszy, przyczem jednak Kasa nie zapisuje tej kwoty na przychód do dziennika. W każdym razie sporządza Kasa protokół o tem w dwóch egzemplarzach, z których jeden przedkłada Izbie Skarbowej, drugi zaś przechowuje w aktach. Protokół ten może służyć za podstawę do ewent. zarządzenia przez Izbę Skarbową zwrotu wpłaconej sumy urzędnikowi wówczas, gdyby się później okazało, że np. niedobór wynikał tylko z błędów rachunkowych, a nie z istotnego braku gotówki.

Pokrycie sprawdzonego przy odesłce gotowizny do Oddziału P. K. K. P. niedoboru winno być uskutecznione w ten sposób, że zaraz po otrzymaniu od oddziału P. K. K. P. pokwitowania na sumę mniejszą, niż wysłano i zapisano na rozchód w dzienniku:

a) Kasa znajdującą się w siedzibie Oddziału P. K. K. P., przesyła sumę niedoboru, stwierdzonego protokółarnie, do tegoż oddziału, podejmując tę sumę od odpowiedzialnego urzędnika i nie zapisując jej zupełnie w księgach kasowych. W tym wypadku dołącza Kasa do noty, wystawionej na wypisaną już na rozchód sumę, jako przesyłkę gotowizny do P. K. K. P., dwa pokwitowania P. K. K. P.: zasadnicze i dodatkowe, obydwa w oryginałach;

b) Kasa, znajdującą się poza siedzibą oddziału P. K. K. P., albo odsyła sumę niedoboru do tegoż oddziału, jak wskazano w ustępie a), albo też, dla uniknięcia kosztów przesyłki, zapisuje wpłaconą we własnej Kasie sumę niedoboru na podstawie deklaracji płatniczej do dziennika na przychód w sumach obrotowych na rachunek Centralnej Kasy Państwowej i wysyła do niej w myśl § 60 Instrukcji kasowej zawiadomienie, zaznaczając w niem krótko, z jakiego powodu powstała dopłata oraz w jakiej wysokości i kiedy uskuteczniła była pierwotna przesyłka zbędnej gotowizny do Oddziału P. K. K. P.

Izba Skarbowa zarachowuje taką dopłatę w myśl § 30-b Instrukcji dla Izb Skarbowych na przychód w wykazie szczegółowym na rachunek p. t.: „Przychody wniesione do Kasy Skarbowej na rachunek innej Kasy Skarbowej (Centralnej Kasy Państwowej), właściwej do przyjęcia przychodu“, natomiast Centralna Kasa Państwowa zarachowuje ją na podstawie zawiadomienia w dziennikach podwójnie, a to: na rozchód i na przychód w sumach obrotowych, Centralna Księgowość zaś zapisuje ją w myśl § 30-c Instrukcji dla Izb Skarbowych na rozchód w wykazie szczegółowym na rachunku p. t. „Sumy zapisane przez Centralną Kasę Państwową na rozchód dla wyrównania przychodów przyjętych przez inne Kasy“ i jednocześnie na przychód na rachunku p. t. „Przychody z nadwyżek kasowych, otrzymywanych z Kas Skarbowych przez Centralną Kasę Państwową“.

W razie niemożności natychmiastowego pokrycia niedoboru przez ponoszącego winę urzędnika, sporządza Kasa protokół, w którym przedstawia, wśród jakich okoliczności sprawdzono niedobór, na jaką sumę, który z urzędników kasowych zawinił i t. p. i protokół ten, podpisany przez skarbnika, rachmistrza i odpowiedzialnego urzędnika kasowego, o ile nim nie jest skarbnik, przedkłada niezwłocznie Izbie Skarbowej.

Izba Skarbowa, po rozpatrzeniu protokołu i stwierdzeniu, czy zachodzi wypadek złej woli urzędnika, czy też tylko niedopatrzienie stosownie do wyniku dochodzeń albo wdraża postępowanie dyscyplinarne przeciw dotyczącemu urzędnikowi, zawieszając go ewentualnie zaraz w wykonywaniu czynności urzędowych, albo też odstępuje od postępowania dyscyplinarnego. Niezależnie od tego, na podstawie prośby urzędnika oczywiście tylko w wypadkach wykluczających złą wolę może Izba Skarbowa w miarę przysługującego jej zakresu działania udzielić mu w myśl zasad ogólnych zaliczki na pobory w celu pokrycia niedoboru w ten sposób, że poleca za pomocą asygnacji Kas¹²⁾ zapisać zaliczkę do dziennika na rozchód i równocześnie użyć ją na umorzenie niedoboru według wskazówek zawartych powyżej w ustępach pod a) względnie b). W wypadku pod b) wystawia Izba Skarbowa asygnację obrotową, z dołączeniem do niej deklaracji płatniczej na tę samą sumę, równocześnie wpłaconą.

Spłatę zaliczki na pobory, udzielonej urzędnikowi na pokrycie niedoboru normuje Izba Skarbowa zależnie od wysokości sumy w ten sposób, że poleca Kasie albo potrącić przy najbliższej wypłacie jego poborów całą sumę zaliczki jednorazowo, albo też rozkłada spłatę jej na raty miesięczne przy zachowaniu norm ogólnie obowiązujących w przedmiocie zaliczek.

Analogicznie postępować należy w razie ujawnienia w Kasie niedoboru wskutek braku gotówki („manca“) z tą tylko różnicą, że podczas gdy w wypadkach stwierdzenia niedoboru przez Oddział P. K. K. P. w stosunku do otrzymanej przesyłki poprze-

staje Kasa na sporządzeniu protokołu i przedłożeniu go Izbie Skarbowej, nie podejmując sama żadnego zarachowania do chwili uzupełnienia niedoboru przez odpowiedzialnego urzędnika, gdyż niedobór mieści się już w ogólnej sumie gotowizny zarachowanej poprzednio na rozchód przy wysyłaniu jej do Oddziału P. K. K. F., — to w razie stwierdzenia „manca” kasowego, które nie zostało natychmiast pokryte przez odpowiedzialnego urzędnika, wypisuje Kasa zaraz na rozchód w sumach obrotowych sumę niedoboru kasowego na podstawie noty, do której dołącza odpis protokołu, przedłożonego równocześnie Izbie Skarbowej. O zaistnieniu „manca” przewyższającego sumę 5.000 mk., zawiadamia Kasa Izbę Skarbową telegraficznie.

Izba Skarbowa otwiera dla tego rodzaju niedoborów kasowych w wykazie szczegółowym rachunek p. t. „Sumy zapisane na rozchód na pokrycie niedoborów w Kasach Skarbowych”.

Celem pokrycia niedoboru („manca”) może Izba Skarbowa w miarę przysługującego jej zakresu działania udzielić urzędnikowi zaliczki na pobory za pomocą asygnacji obrotowej, na podstawie której zapisuje Kasa sumę zaliczki w dzienniku na rozchód i równocześnie na przychód w sumach obrotowych na pokrycie niedoboru na podstawie deklaracji płatniczej, dołączonej do asygnacji obrotowej. Dla tego rodzaju przychodów otwiera Izba Skarbowa w wykazie szczegółowym rachunek p. t. „Zwrot sum zapisanych na rozchód na pokrycie niedoborów w Kasach Skarbowych”.

Nadwyżkę znaną w Kasie po ukończeniu dziennych, dekadowych lub miesięcznych operacji kasowych t. j. gotówkę ponad stan pozostałości, jaka istnieć winna w Kasie podług dzienników i księgi skarbcza obowiązana jest Kasa Skarbowa zarachować na Ogólny Zarząd Skarbowy „Inne przychody”, budżetu Ministerstwa Skarbu i donieść Izbie Skarbowej celem zbadania powodu powstania nadwyżki.

Warszawa, dn. 17 maja 1921 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *Weinfeld.*

253.

OKÓLNIK L. 2210.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Kas Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu, w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli Państwa, zmienia dotychczas

sowe wzory druków na wykazy przychodu i rozchodu sum depozytowych i komunalnych, a mianowicie: wzór Nr. 28 na wykazy, sporządzane przez Kasy Skarbowe w myśl §§ 195 i 202 Instrukcji dla Kas Skarbowych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 8 z 1920 r.), tudzież wzór Nr. IX na wykazy, sporządzane przez Izby Skarbowe w myśl § 29 Instrukcji dla Izb Skarbowych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 12 z 1920 r.) na nowe wzory, które posiadać będą układ następujący: (patrz str. — 342).

Warszawa, d. 19 maja 1921 r.

Wice-Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego:

(—) *S. Lipiński.*

„Sprawy walutowe.

254.

U S T A W A

z dnia 10 maja 1921 roku

o wypuszczeniu serji II biletów skarbowych.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczenia z dniem 1 kwietnia 1921 r. serji II biletów skarbowych na ogólną sumę 5.000.000.000 marek polskich.

Art. 2. Termin płatności biletów skarbowych serji II, sposób i warunki wypuszczenia ich w obieg, jak również wysokość oprocentowania oraz tryb opłaty odsetek, ustali Minister Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

(—) *Trąpczyński.*

Prezydent Ministrów:

(—) *Witos.*

Minister Skarbu:

(—) *Steczkowski.*

(Dz. Ustaw Nr. 41 z d. 28/V — 1921 r. poz. 250).

Do §§ 195 i 202 instrukcji dla Kas Skarbowych.

za miesiąc

[illegible]

OGŁOSZENIA REJESTROWE SPÓŁDZIELNI.

OGŁOSZENIE

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że na Ogólnem Zebraniu Pełnomocników Łódzkiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego Sienkiewicza 31, w dniu 10 kwietnia 1921 r. zapadła uchwała nakazująca likwidację tegoż Towarzystwa i że, z mocy powyższej uchwały dokonano odnośnych wpisów w rejestrze handlowym Sądu Okręgowego w Łodzi.

Z mocy powyższego oraz z mocy ustawy z dn. 29 Października 1920 roku o „Spółdzielniach” Komisja Likwidacyjna Łódzkiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego Sienkiewicza 31, wzywa pod skutkami prawa:

- a) wierzycieli i wkladców do zgłoszenia swych pretensji i po odbiór tychże w ciągu 6-ciu miesięcy od daty ogłoszenia.
- b) dłużników do pokrycia swych względem Towarzystwa należności w terminie 3 miesięcznym od daty ogłoszenia.

Łódź d. 20 Maja 1921 roku.

Komisja Likwidacyjna Łódzkiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego Sienkiewicza 31. Dr. Edward Mitelstaedt, Ludomir Kłokocki, Kazimierz Roszak, Jan Stypulkowski, Michał Marfiewicz, Zastępcy: Władysław Gumowski, Wacław Stępowski.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Lublinie wciągnięto d. 26 kwietnia 1921 r. pod № 1 następujące wpisy:

do rubryki 2-ej: „Lubelska Spółdzielnia Miernicza z odpowiedzialnością udziałami”, siedziba w Lublinie, ul. 3-go Maja № 20, za zobowiązania Spółdzielni członkowie odpowiadają całą sumą udziałów. Oddziałów niema.

do rubryki 3-ej: Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi zakładanie biur mierniczych do przyjmowania i wykonywania wszelkich prac z miernictwem związanych, rozdział przyjętych prac między członków lub powierzanie ich pracownikom biura zakup instrumentów geodezyjnych, materiałów rysunkowych i piśmiennych, ksiązek fachowych i odstępowanie ich swym członkom po cenach hurtowych lub wypożyczanie.

do rubryki 4-ej: Każdy członek wnosi wpisowe w wysokości 2.000 mk. pol. oraz udział w wysokości 20.000 mk. pol. przy wstąpieniu do Spółdzielni członkowie wnoszą przynajmniej 250/0 wysokości zadeklarowanych udziałów. Całkowita suma udziałów winna być pokryta w przeciągu lat dwóch, w czterech równych ratach półrocznych każdego pierwszego stycznia i lipca. Członek może posiadać nie więcej jak 10 udziałów.

do rubryki 5-ej: Do Zarządu Spółdzielni powołano Kazimierza Tomorowicza, na zastępcę członka Zarządu Zygmunta Majewskiego w Lublinie zamieszkałych. Radę nadzorczą stanowią: Józef Wyszomirski, Józef Nowicki, i Edward Gawdzik. Zastępcą członka Rady Nadzorczej jest Juljus Sikorski.

do rubryki 6-ej: a) Spółdzielnia zawiązuje się na czas nieograniczony, b) sprawozdania i wszelkie ogłoszenia zamieszcza Spółdzielnia w „Monitorze Polskim”, c) rok obrachunkowy liczy się od 1 stycznia do 31 grudnia, d) zarząd w ciągu pierwszego roku istnienia Spółdzielni składa się z jednej osoby, w roku następnym liczba członków zarządu może być powiększona do trzech. Oprócz członków zarządu Walne Zgromadzenie wybiera jednego zastępcę, e) zarząd zarządza wszystkimi sprawami Spółdzielni w granicach regulaminu zatwierdzonego przez Radę g) rozwiązanie Spółdzielni może nastąpić wskutek Uchwały, przyjętej na walnem zebraniu większością $\frac{3}{4}$ głosów, jeżeli Uchwała ta została potwierdzona również większością $\frac{3}{4}$ głosów na następne w tym celu zwołanem zebraniu Walnem.

L. cz. Firm. 375/21.

№ spółdz. 5.

ZAPROTOKOŁOWANIE FIRMY.

Do rejestru spółdzielni wpisano:

1. Numer spółdzielni: 5.
2. Brzmienie firmy: Spółdzielnia gospodarcza „Pieniny” w Krościenku nad Dunajcem, zarejestrowana z ograniczoną dwukrotną poręką.

3. Przedmiot przedsiębiorstwa: Zaopatrywanie członków w artykuły codziennego użytku i udzielanie kredytu tylko swym członkom, przyjmowanie wkładek od członków i nie członków.

4. Udziały: po 1.000 mk. pol. w nieograniczonej ilości dla każdego członka, spłacalne w całości w gotówce przy wstąpieniu członka.

5. Zarząd: Dr. Szymon Przybyło, Stanisław Damse i Wojciech Guskiewicz oraz ich zastępcy Feliks Dziuban i Józef Noworolnik.

6. a) czas trwania: nieograniczony.

b) ogłoszenia: w Gazecie podhalańskiej wychodzącej w Nowym Targu.

c) rok obrachunkowy: rok kalendarzowy.

d) liczba członków zarządu i sposób podpisywania firmy: Zarząd składa się z 3 członków i 2 zastępców wybieranych na 3 lata. Pod brzmieniem firmy umieszczają swe podpisy dwaj członkowie zarządu.

e) ograniczenie uprawnień zarządu: nałożone statutem oraz zarządzeniami Rady nadzorczej lub Walnego Zgromadzenia.

f) postanowienia o zastępcach:

g) przepisy o likwidacji: objęte § 65 statutu.

7. Data wpisu: 30 kwietnia 1921 r.

Sąd Okręgowy jako handlowy Oddział IV. Nowy Sącz, dnia 30 kwietnia 1921 r.

L. cz. Firm. 366/21.

№ spółdz. 4.

ZAPROTOKOŁOWANIE FIRMY.

Do rejestru spółdzielni wpisano:

1. № spółdzielni: 4.

2. Brzmienie firmy: Związek handlowy „Postęp” w Li-manowej, Spółdzielnia zarejestrowana z ograniczoną jednokrotną poręką.

3. Przedmiot przedsiębiorstwa:

1. Podniesienie dobrobytu i popieranie zarobkowych interesów swych członków przez wspólne zakupno i sprzedaż towarów, prowadzenie handlu tymi towarami, obejmowanie do rozdziału i sprzedaży towarów gospodarczych przez czynniki publiczne i wspólne nabywanie artykułów pomocniczych do sprzedaży towaru.

2. Tworzenie, zakupywanie ich dzierżawienie i prowadzenie wspólnych przedsiębiorstw produkcyjnych dla wytworzenia i przeróbki towarów.

3. Układanie i przestrzeganie jednolitych norm przy zakupie, sprzedaży, kredytowaniu oraz obliczaniu zysków przez członków Związku.

4. Obrona interesów zawodowych członków przed władzami publicznymi oraz wobec przymusowych organizacji obrotu towarami.

4. Udziały: po 10.000 mk. pol. wpłacalne w gotówce przy wstąpieniu członka. Członek może posiadać najwyżej 100 udziałów.

5. Zarząd: Abraham Binder, Izrael Kupferberg i Zallel Stern.

6. a) czas trwania: nieograniczony.

b) ogłoszenia pisemnymi okólnikami w z g l ę d n i e w Wiadomościach gospodarczych Izby handlowej w Krakowie lub w innym dzienniku.

c) rok obrachunkowy: rok kalendarzowy.

d) liczba członków zarządu i sposób podpisywania firmy: Zarząd składa się z trzech członków wybieralnych na trzy lata. Pod brzmieniem firmy umieszczają podpisy swe dwaj członkowie zarządu.

e) ograniczenie uprawnień zarządu: w ważnych sprawach mają uchwały być powzięte łącznie z Radą nadzorczą.

f) postanowienia o zastępcach:

g) przepisy o likwidacji: objęte § 32 statutu.

7. Data wpisu: 30 kwietnia 1921 r.

Sąd Okręgowy jako handlowy Oddział IV. Nowy Sącz, dnia 30 kwietnia 1921 r.

BILANS POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ.

(TYMCZASOWY)

9 kwietnia 1921 r.

STAN CZYNNY.

Zapas Kruszcu	Monety złote po kursie paryt. (według marki niemieckiej)	Mk.	13.264.833,70	
	i Złoto w sztabach i szt. à Mk. 2790 za Kg. czystego złota			
	Monety srebrne i bilon zagr. po kursie par.		39.130.867,99	
	Bilon własny		886.950,03	Mk. 53.282.651,72
Banknoty zagraniczne po kursie parytetowym				71.686.397,48
Weksle Zdyskontowane				775.788.104,68
Banki „Nostro”			1078.623.166,13	
Banki Niemieckie			373.122.531,56	1.451.745.697,69
Pocztowa Kasa Oszczędności				937.796.992,51
Niemiecka Komisja Odszkodowań i inne r-ki w likwidacji				25.232.271,71
POŻYCZKI: terminowe, towarowe i otwarty kredyt				4.760.042.737,75
Dług Skarbu Państwa				99.625.000.000,—
Papiery własne				231.202.842,03
MINISTERSTWO SKARBU				
	Za skupiony kruszec po paryt.	Mk.	15.861.273,89	
	Różnicę kursową kruszcu		322.797.428,48	338.658.702,87
Inne Aktywa				8.463.802.918,08
			Razem	Mk. 116.734.239.316,02

STAN BIERNY.

fundusz Rezerwowy										Mk.	16.383.642,70
Obieg Banknotów										"	77.944.872.658,50
RACHUNKI ŻYWE											
a) Centralna Kasa Państwowa										Mk.	1.650.080.026,85
b) Pocz. Kasa Oszczędn.										"	2.936.759.246,84
c) Kasy Państw. i Wojsk.										"	9.152.841.780,79
d) Inne										"	14.193.674.038,81
											27.933.355.093,29
MINISTERSTWO SKARBU											
Za depozyt kruszcu po kursie paryt.											15.860.173,16
Skarb Narodowy										"	5.701.851,31
Inne Pasywa										"	10.818.065.897,06
										Razem	Mk. 116.734.239.316,02

Ilość rachunków żywych 4861.

Obroty Izby Rozrachunkowej w Warszawie od 1/1 do d. 9/IV 1921 r. włącznie Mk. 10.510.140.916,19.

w Poznaniu 3.991.396.104,60.

Na „poczet” pożyczek przejętych 11 listopada 1918 r. do dn. 9 kwietnia 1921 r. wpłynęło Mk. 114.661.212,41.

Naczelný Dyrektor p. o. (—) Bigo.

Dyrektor Centralnej Księgowości p. o. (—) Rybiński.

B I L A N S**Banku Narodowego dla Rozwoju Polskiego Przemysłu, Rzemiosł i Handlu**

na 1 kwietnia 1921 r.

STAN CZYNNY.

1. Kasa	Mk.	6511948,56
2. R-k bieżący w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej		10150250,30
3. R-k bieżący w Pocztowej Kasie Oszczędności		176733,53
4. Papiery publiczne własne		11409871,45
5. Pieniądze zagraniczne		67114,50
6. Skup weksli		35390000,—
7. Otwarte kredyty (on call) zabezpieczone papier. publiczn.		6676073,—
8. Pożyczki terminowe zabezpieczone papier. publicznymi		35000,—
9. Korespondenci: pozostałości na ich rach. (Loro)		23357348,85
Korespondenci: pozostałości na ich rach. Banku (nostro)		42421487,05
10. Nieruchomości		6837335,14
11. Koszty handlowe		2462714,95
12. Różne aktywa		36916377,98
		Mk. 182412255,31

STAN BIERNY.

Kapitał Zakładowy	Mk.	50000000,—
Kapitały 3/4 lokacji i rachunki czekowe		63244813,95
Weksle Redyskontowane		8000000,—
Korespondenci: pozostałości na ich rach. (loro)		12760533,50
Korespondenci: pozostałości rach. Banku (nostro)		1203,—
Procenty i prowizje r. b.		346544,84
Różne pasywa		44940160,00
		Mk. 182412255,31

Balans Towarzystwa Akcyjnego „URANIA”

na dzień 1 Kwietnia 1920 r.

STAN CZYNNY.

1. Kasa	Mk.	507.11
2. Bank Związku Spółek Zarobkowych		77175.—
3. Towary na składzie w Centrali		522484.25
4. Dłużnicy		
a) odbiorcy	Mk.	696312.74
b) zaliczki na wydawnictwa własne		12555.—
c) pracownicy za deputaty		11526.52
		720394.26
5. Sklep		
a) gotówka w kasie		782.80
b) towary na składzie		533087.72
c) ruchomości		8190.35
		542060.87
6. Warsztaty		
a) wyroby gotowe		247367.25
b) „ 1/2		142921.60
c) drzewo surowe		121664.—
d) dodatki		47211.64
e) ruchomości		47566.35
		606730.84
7. Przechroczarnia		106197.27
8. Udziały		
w Polskiej składnicy w Wilnie		20000.—
w Kasie Poż. Przem. Warszawa		108.—
w T. Spółdz. „Nasz sklep”		30.—
		20138.—
9. Ruchomości w Centrali		16010.65
10. Nieruchomości		200000.—

Mk. 2811698.25

STAN BIERNY.

1. Kapitał zakładowy		216000.—
2. Kapitał zapasowy		9130.—
3. Akcepty własne		156000.—
4. Banki		
a) Bank Tow. Spółdzielczych		5465.—
b) Bank Zachodni		173982.—
b) Kasa Poż. Przem. Warsz.		3300.65
		182747.65
5. Wierzyciele		
a) Wanda Herse		133119.35
b) dostawcy		639661.70
c) rachunki komisowe		615.75
d) należność skarbową		21884.82
e) akcjonariusze za wpłaty na akcje Nr. 501-2500 oraz narosłe odsetki		880000.—
		1675281.62
6. Niepodniesiona dywidenda za r. 1918/19		13696.—
7. Fundusz amortyzacyjny		57539.40
8. Rezerwa podatkowa		130000.—
9. Rezerwa na przewidzianą 14-tą pensję		217600.—
10. Czysty zysk		
a) przeniesienie z lat ubiegłych		15311.66
b) w roku operacyjnym		
zysk Centrali		8806.15
„ Sklepu		28746.02
„ Warsz.		
tatów		100839.75
		138391.92
		153703.58

Mk. 2811698.25

Rachunek strat i zysków Towarzystwa Akcyjnego „URANIA”

za rok operacyjny od 1/IV 1919 do 1/IV 1920 r.

STRATY.

1. Koszta handlowe		
w centrali	Mk.	671169.89
w warsztatach		105672.05
w sklepie		114309.84
	Mk.	891151.78
2. Wyplacone procenty		142001.87
3. Amortyzacja ruchomości		
w centrali	Mk.	1601.—
w warsztatach		4756.56
w sklepie		819.—
		7176.65
4. Amortyzacja nieruchomości		20000.—
5. Przydział do rezerwy podatków		130000.—
6. Uzupełnienie kapitału zakładowego do pierwotnej wysokości		16000.—
7. Przewidziana 14-ta pensja		217600.—
Czysty zysk		153703.58

Mk. 1577633.88

ZYSKI.

1. Produkcyjny zysk warsztatów	Mk.	337268.45
2. Zysk brutto przy sprzedaży towarów		
a) w centrali	Mk.	1019578.91
b) w sklepie		205474.86
		1225053.77
3. Przeniesienie zysku z lat ubiegłych		15311.66

Mk. 1577633.88

Stan Rachunków Tow. Akc. „Warszawski Lombard Prywatny”

STAN CZYNNY

d. 31 marca 1921 roku.

STAN BIERNY

	Marki	f.		Marki	f.
Kasa i instytucje kredytowe	400067	59	Kapitał zakładowy	1080000	—
Zaliczenia	4432133	86	zapasowy	95000	—
Papiery publiczne	72637	41	Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa	160000	—
Długoterminowa 5% poz. państwowa	200000	—	Ziemski Bank Kredytowy	3421595	23
Różni dłużnicy	987	30	Dywidenda niepodniesiona	103890	60
Ruchomości	42067	98	Kasa Przewodności pracowników	29408	35
Wydatki bieżące	299405	78	Różni wierzyciele	290752	26
			Dochód	266653	48
	5447299	92		5447299	92

BILANS BANKU WSCHODNIEGO W WARSZAWIE

STAN CZYNNY

na d. 31 grudnia 1920 r.

STAN BIERNY

	Marki	f.		Marki	f.
Gotowizna w kasie	15444623	55	Kapitał zakładowy	24000000	—
Bieżący w Bankach	17961836	71	„ zapasowy ustawowy	3720000	—
Pieniądze zagraniczne	389835	78	„ rezerwowy	3200000	—
Przekazy zagraniczne	428814	—	Wkłady terminowe	208877	—
Papiery procentowe własne	8357555	80	„ bezterminowe	88314355	95
Papiery procentowe Kapitału zapasowego	520000	—	Redyskonto weksli	3895000	—
Weksle zdyskontowane	9402300	—	Korespond. Loro-Krajowi	967605	—
Otwarty Kredyt	36123341	06	„ „ Zagraniczni	4105	—
Pożyczki terminowe (Zastawy)	430909	05	„ „ Nostro-Krajowi	10930213	60
Pożyczki bezterminowe (On call)	46906383	—	„ „ Zagraniczni	17390	—
Korespond. Loro-Krajowi	6567466	—	Obciążenia hipotecz. nieruchomości	102600	—
„ „ Zagraniczni	64106	—	Przekazy do opłacenia	1323055	36
Korespond. Nostro-Krajowi	2614184	65	Należności skarbowe	114123	65
„ „ Zagraniczni	2528841	35	Sumy przechodnie	6606316	74
Nieruchomości w Ciechocinku	1619300	—	Różni za swoje inkaso	2561264	90
Udziały w Przedsiębiorstwach	3201560	—	Dywidenda z 1919 r.	36250	—
Sumy Przechodnie	5650123	59	R-ki w Instytut. Prywat. zabezp. pap. procent.	11005720	—
Inkaso weksli	2515377	—	Rezerwa procent. n/1921 r.	147128	70
Różni za nasze inkaso	310387	90	Rachunki z Centralą	441290	61
Rachunki z Oddziałami	3091790	61	Zysk	6533439	54
	164128736	05		164128736	05

Buchalter: I. Haraźna.

Prezes Zarządu: Józef hr. Tyszkiewicz. Członek Zarządu: Antoni Wysocki.
Dyrektor Zarządzający i Członek Zarządu: Apolinary Thieme.

Rachunek Zysków i Strat za 1920 r.

WINIEN

MA

	Marki	f.	Marki	f.		Marki	f.	Marki	f.
Koszty handlowe:					Pozostałość z zysku 1919 r.			10478	59
Pensje i wynagrodzenia	6064678	30			Procenty i Prowizje pobrane:			10446191	85
Lokale, opał i światło	337004	84			Zysk na walutach zagranicznych	8932283	86		
Patenty, podatki skarbowe	113077	82			„ „ papierach procentow.	2789138	53		
Książki, druki i materj. piśm.	352703	70			„ „ różnicy kursu	4477705	20		
Porto, telefony i asekuracja	145453	45			„ z nieruchomości w Ciechoc.	53737	55	16252865	14
Prenumerata pism i ogłoszenia	120185	90							
Koszty rejentalne i sądowe	2541	34							
Ofiary na cele społeczne	772341	80							
Przejazdy i różne wydatki	537682	82	8445669	97					
Procenty i Prowizje zapłacone			1755352	50					
Amortyzacje:									
Ruchomości	627620	86							
Koszty organizacji	854067	13							
Urządzenia skarbowe i biura	493385	58	1975078	57					
Odpisano na straty z Oddz. Wileń.			8000000	—					
Czysty zysk w 1920 r.	6522960	95							
Pozostałość z zysku 1919 r.	10478	59	6533439	54					
			26709535	58				26709535	58

BILANS BANKU PRZEMYSŁOWCÓW POLSKICH

w dniu 30 kwietnia 1921 r.

STAN CZYNNY.

STAN BIERNY.

	Mk.		Mk.
Kasa i banki	8651136.89	Kapitał Akcyjny	30000000.—
Monety zagraniczne	800969.60	Wkłady terminowe	101132955.62
Papiery procentowe własne	21681054.35	Fundusz likwidacyjny K. P. P. W.	9112233.21
Weksle zdyskontowane	30631728.06	Redyskonto weksli i zastawy	20019955.39
Otwarte Kredyty	68777950.95	Korespondenci „Loro”	7624266.46
Pożyczki	3894118.91	Korespondenci „Nostro”	3018492.40
Weksle protestowane	19093.11	Procenty i prowizje	7661381.21
Inkaso	92408.30	Różni za inkaso	96909.55
Korespondenci „Loro”	3940973.91	Zyski i Straty	132679.05
Korespondenci „Nostro”	1928995.29	Różne rachunki	2911642.31
Nieruchomości własne	6570.00.—		
Ruchomości	1501175.—		
R-ki Przechodnie	24696990.60		
Koszty handlowe	6271865.25		
Różne rachunki	2252054.98		
	Mk. 181710515.20		Mk. 181710515.20

Bilans za 1919 r. Tow. Akc. Przechowania i Transportowania Mebli i Towarów z Udzielaniem Pożyczek

A. WRÓBLEWSKI i S-ka w Warszawie.

Stan Czynny.

Rachunek Kasy	Rb.	23025.80
Banku Tow. Sp. i Kas Przem.	"	621.77
Rachunek nieruch. Nr. 1066 Praga	"	213570.28
" Nr. 143a "	"	96699.86
Rachunek ruchomości tabor, meble	"	46421.09
Rachunek papier. wartościowych	"	97249.72
Rachunek dłużników	"	34444.39
Pożyczki	"	7620.37
Depozyt Zarządu w Banku Handlowym	"	27500.00
	Rb.	541153.28

Stan Bierny.

Rachunek kapitału zakład. 800 acji po 250 rb.	Rb.	200000.—
Kaucja Zarządu	"	27500.—
Rachunek wierzycieli i pozostałość	"	134923.20
Rachunek dług. hypot. Nr. 1066 i 143a	"	86000.—
Kapitał zapasowy pozostałość	"	6895.20
" amortyzacyjny	"	43463.49
Rachunek Przechodni	"	11891.74
Rachunek Zysków i Strat	"	30479.65
	Rb.	541153.28

Rachunek Zysków i Strat za 1919 r.

DEBET.

Koszty Handlowe.

Płace zarządu i Person. biurowego	Rb.	24764.0
Robocizna	"	22619.1
Pomoc lekarska	"	141.1
Komorne	"	2898.3
Podatki państw. i miejskie	"	8271.55
Ogłoszenia i reklamy	"	535.64
Utrzymanie Filji	"	1504.7
Żywność koni	"	44709.80
Remont koni	"	4398.50
Leczenie koni	"	148.49
Reparacja wozów	"	13905.92
Koszty komis. sprzed. mebli	"	21353.07
" przeprowadzek (najem koni naj.)	"	32486.64
" opakowań	"	5188.0
" składowego	"	29672.86
Odszkodowania	"	3506.40
Porada prawna	"	488.46
Procenty	"	2555.85
Remont składów	"	5628.99
biura	"	266.22
Strata na różnicy kursu	"	5450.86
Ubezpieczenie szyb i kas	"	165.97
Różne wydatki	"	5137.27
	Rb.	235798.06
Na amortyz. mebli i utensylii	"	250.—
" kosztów organ. Tow. Akc.	"	608.28
" taboru i nieruchomości	"	7000.—
Czysty zysk po potrąceniu amortyzacji	"	30038.31
	Rb.	273694.65

KREDYT.

Dochód brutto ze wszystkich operacji za rok 1919 Rb. 273694.65

Bilans Banku Handlowego w Warszawie dnia 31 grudnia 1920 r.

STAN CZYNNY.			STAN BIERNY.		
	Marki	fen.		Marki	fen.
1 Gotowizna kasie	252467119	29	1 Kapitał zakładowy	108000000	—
2 Polska Krajowa Kasa Pożyczk. i Pocz.			2 Fundusz rezerwowy	54000000	—
Kasa Oszczędn.	145964474	85	3 Rezerwa specjalna	36703831	40
3 Waluty i dewizy obce	151257491	42	4 Wkłady: a) rachunki czekowe	623969019	08
4 Skup weksli	511013423	43	b) lokacje	145906451	79
5 Papiery procent. własne: państw. polskie	109130181	51	5 Korespondenci — wierzyciele	2719747619	46
pozostałe papiery	17222010	82	Pozatem poręczenia Mk. 39356939.49		
6 Papiery procent. funduszu rezerwowego	51713224	59	6 Weksle redyskontowane	163720492	62
7 Wylos. papiery procent. i kupony	6940870	35	7 Rachunek z oddziałami Banku	471402781	51
8 Pożyczki na zastaw papierów publicznych	148241259	03	8 Różni za inkaso	428443553	60
9 Korespondenci — dłużnicy	2299791567	34	9 Dywidendy niepodniesione	1710421	27
Pozatem poręczenia Mk. 39356939.49			10 Procenty i prowizje	147983552	40
10 Rachunek z Oddziałami Banku	717054938	27	11 Rachunki przechodnie	35275216	34
11 Weksle do inkasa	319313735	88			
12 Inkaso u Korespondentów	87259560	54			
13 Nieruchomości	11531029	15			
14 Wydatki bieżące	76152623	78			
15 Rachunki przechodnie	31809429	22			
	4936862939	47		4936862939	47

UWAGA: Do powyższego zestawienia wzięto dane z bilansu Oddziału w Piotrogradzie z d. 31 grudnia 1916 r. oraz z bilansu Oddziału w Kijowie z d. 31 października 1919 r.

Bilans Tow. Akc. „Bławat” w Warszawie w dniu 31 grudnia 1919 roku.

STAN CZYNNY		Marki	f.	STAN BIERNY		Marki	f.
Gotowizna w kasie		92086	33	Kapitał akcyjny		864000	—
Banki		884377	45	„ zapasowy		100000	—
Weksle		6	48	Dostawcy i różni wierzyciele		7579278	41
Papiery procent. własne w depozycie		77000	—	Niepodniesiona dywidenda:			
Dłużnicy		1845800	63	z r. 1914	Mk.	466.63	
Towary		6321730	05	„ 1915	„	2816.64	
Ruchomości		12210	82	„ 1916	„	3315.56	
Depozyty w akcjach Towarzystwa		89856	—	„ 1917	„	5158.20	
				„ 1918	„	15760.—	27517 03
				Podatki do zapłacenia		27543	94
				Depozyty władz T-wa i Akcjonar.		89856	—
				Zysk czysty		634872	38
		9323067	76			9323067	76

Rachunek Zysków i Strat w dniu 31 grudnia 1919 r.

		Marki	f.			Marki	f.
Koszty. handlowe		437172	14	Przelano z zysków r. 1918		5783	77
Procenty		42477	58	Zysk na towarach		1145000	06
Odpisano z ruchomości 10%		3427	72	Przeniesione saldo wierzycieli		241	84
Dopłata do podatków za rok 1918		47809	78	Zysk na kursie monet zagran.		9460	77
Fałszywe banknoty		962	80	Zysk na papierach procentowych		6791	41
Umorzone długi		555	45				
Zysk czysty		634872	38				
		1167277	85			1167277	85

Bilans Tow. Akc. „Bławat” w Warszawie w dniu 31 grudnia 1920 roku.

STAN CZYNNY		Marki	f.	STAN BIERNY		Marki	f.
Gotowizna w kasie		268689	06	Kapitał akcyjny		5184000	—
Weksle		961006	48	„ zapasowy		906000	—
Papiery procentowe własne		1068074	37	Banki		1495899	63
Dłużnicy		6371064	03	Dostawcy i różni wierzyciele		12940919	24
Towary		13787265	—	Niepodniesiona dywidenda:			
Ruchomości		8783	—	z r. 1914	Mk.	373.32	
Depozyty w akcjach Towarzystwa		120312	—	„ 1915	„	2436.48	
				„ 1916	„	2732.36	
				„ 1917	„	3853.20	
				„ 1918	„	10980.—	
				„ 1919	„	32529.80	52905 16
				Podatki do zapłacenia		6780	11
				Depozyty władz T-wa i Akcjonariuszy		120312	—
				Zysk czysty		1878377	80
		22585193	94			22585193	94

Rachunek Zysków i Strat w dniu 31 grudnia 1920 r.

		Marki	f.			Marki	f.
Koszty handlowe		2142097	71	Przeniesiono z zysków r. 1919		13755	03
Procenty		712030	95	Zysk na towarach		4704059	53
Odpisano z ruchomości 10%		3427	82	Zysk na sprzedanych papier. procent.		46241	45
Strata na towarze zarekwirowanym przez				Zysk na kursie monet zagran.		543	47
Intendenturę		22665	20				
Fałszywe banknoty		6000	—				
Zysk czysty		1878377	80				
		4764599	48			4764599	48

„BILANS Stow. Spoż. „SPÓŁKA” w Skrwilnie na dn. 1 stycznia 1921 r.

STAN CZYNNY		STAN BIERNY	
Kasa	Mk. 26198.95	Udziały	Mk. 27858.55
Ruchomości	706.50	Fundusz społeczny	20000.94
Nieruchomości	8356.60	„ specjalny	1562.20
Towary	55750.—	Różni	12728.95
Różni	3730.54	Przechodni	1863.70
		Czysta nadwyżka	30728.25
	<u>Mk. 94742.59</u>		<u>Mk. 94742.59</u>

Sprawozdanie Tow. Akc. Fabryki PORTLAND-CEMENTU „ŁAZY” za 1919 rok.

Zarząd w Warszawie, Fabryka we wsi Łazy, ziemi Piotrkowskiej, pow. Będzińskiego.

Przychód	Mk. 1798619.02		
Rozchód	1424479.79		
Zysk brutto	Mk. 374139.23		
Podział zysków.		WINIEN.	MA.
Zysk brutto w 1919 roku	Mk.		Mk. 374139.23
Na kapitał zapasowy	"	10080.—	
Na amortyzację ruchomości i nieruchomości	"	173809.87	
Na podatek rządowy	"	24039.52	
8% Dywidendy	"	138240.—	
Na tantiemy dla Zarządu i Dyrekt.	"	19120.70	
Na fundusz rezerwowany do dyspozycji akcjonariuszów	"	8849.14	
	Mk. 374139.23		Mk. 374139.23

BILANS w dniu 1 stycznia 1920 r.

STAN CZYNNY.		Mk. i fen.	STAN BIERNY.		Mk. i fen.
Kasa		17917.49	Kapitał zakładowy		1728000.—
Majątek ruchomy i nieruchomy		2205901.44	„ zapasowy		121035.60
Materiały i zapasy		1042590.88	„ amortyzacyjny		1057693.30
Papiery procentowe		9130.—	„ dywidendowy		59.40
Papiery dywidendowe		531360.—	Fundusz rezerwowany do dyspozycji akcjonar.		129335.40
Dłużnicy		851380.65	Fundusz z kar		186.37
Wydatki na nowe urządzenia		454178.86	Sumy przechodnie		25719.85
Wydatki na 1920 rok		691.30	Wierzyciele		1082621.47
			Depozyty		531360.—
			Akcepty		63000.—
			Zysk brutto w 1919 roku		374139.23
		5113150.62			5113150.62

Sprawozdanie i bilans za 1919 rok operacyjny, zostały zatwierdzone przez Ogólne Zebranie akcjonariuszów w dniu 27 maja 1920 roku. Postanowiono wypłacić 8% dywidendy, t. j. po Mk. 43.20 na każdą akcję. Prezes Zarządu: Albert Reinstejn. Członkowie Zarządu: Adam Piędzicki, Marjan Sokołowski, Leonard Tallen-Wilczewski, Konstantyn Tymieniecki. Dyrektor Zarządzający: Konstantyn Tymieniecki. Buchalter: Adolf Nast.

Stan rachunków Banku dla Handlu Zagranicznego w Warszawie.

na	1 lutego	1 marca	1 kwietnia 1921 r.	na	1 lutego	1 marca	1 kwietnia
	Mk. f.	Mk. f.	Mk. f.		Mk. f.	Mk. f.	Mk. f.
Gotowizna w kasie	6271319.57	3572734.47	7780660.02	Kapitał zakładowy	20000000	20000000	20000000
Pozostałości w Polsk. Kraj. Kasie Pożyczk.	129914.95	450593.95	186343.45	Rachunki bieżące bezterminowe	13069108	12021010.40	11029654.91
Pozostałości w Pocz. Kasie Oszczędności	—	99.20	95.95	Redyskonto weksli	3805000	10115968	3783394
Pieniądze zagraniczne	—	—	40215141.50	Korespondenci Loro	7990180	10083685	20032004
Przekazy i weksle zagr.	—	6200	6200	„ Nostro	14451670.25	41992610.66	75783400.36
Papiery proc. klasne	15190938.50	9417932.60	10019948.97	Procenty i prowizje	886703.58	1624397.69	4207088.97
Weksle zdyskontow.	9454753	16390968	13368394	Różne rachunki	26074674.25	27449185.13	24458874.78
Rachunki otwart. kredytu (on call)	36843015.36	31828505.41	36612815.73				
Korespondenci Loro	1254878.85	17466023.85	362021.85				
„ Nostro	3964362.90	25823599.90	6593358.45				
Koszty handlowe	411462.95	682523.65	1167319.20				
Inkaso weksli	203575	288980	265190				
Różne rachunki	12553115	13303307.85	42716927.90				
	86277336.08	123286856.88	159294417.02		86277336.08	123286856.88	159294417.02

BILANS Towarzystwa Akcyjnego „LEOPOLD LANDAU” w Łodzi za rok 1919.

AKTYWA.			PASywa.		
	Rb.			Rb.	
Gotowizna w kasie	107514.59		Kapitał zakładowy	1000000.—	
Weksle	32404.20		Kapitał zapasowy	9050.64	
Papiery wartościowe	1863003.31		Weksle niemieckie	11796.90	
Marki	4099.34		R-k Komor Celnych	1741659.56	
Dłużnicy	1230729.70		Wierzyciele	708966.37	
R-k Strat 1914—1916	214569.02		Sumy przechodnie	9670.—	
Inwentarz	6457.50		Rachunek zysków za 1919 r.	1372.80	3482516.27
Sumy przechodnie	23738.61	3482516.27			
		3482516.27			3482516.27

RACHUNEK ZYSKÓW i STRAT.

WINIEN.		MA.	
	Rb.		Rb.
Straty na procentach	24428.53	Zysk z ekspedycji	20074.71
Koszty handlowe i pensje	14142.77	„ ze skład. i asek.	2205.77
Podatki	2906.38	„ z dywid. akcji bank.	20570.—
Zysk w roku 1919	1372.80		42850.48
	42850.48		42850.48

Bilans Polsko-Baltyckiego Towarzystwa Handlowego i Transportowego

na dzień 1 stycznia 1921 r.

Stan Czynny.		Stan Bierny.	
Kasa	Mk. 8325619.67	Kapitał Zakładowy	
Papiery wartościowe własne	" 27902562.29	Całkowicie opłacone I i II emisje	Mk. 60000000.—
Nieruchomości	" 32543630.39	Wpłaty na akcje III emisji	" 21873250.— Mk. 81873250.—
Tabor rzeczny	" 9256500.—	Weksle	" 20250000.—
Ruchomości	" 8100938.87	Depozyty	" 450.000.—
Inwentarz żywy	" 1021630.—	Wierzycieli	" 92606981.62
Towary	" 1952285.55	Sumy Przechodnie	" 3144077.94
Depozyty	" 595256.—		
Weksle depozytowe	" 16500000.—	Zyski i Straty	" 16621285.82
Dłużnicy	" 91849406.76		
Sumy Przechodnie	" 16897765.85		
	<u>Mk. 214945595.38</u>		<u>Mk. 214945595.38</u>

Rachunek Zysków i Strat.

Straty.		Zyski.	
Koszty handlowe	Mk. 15853359.84	Ekspedycja	Mk. 31296128.30
Utrzymanie nieruchomości	" 35589.75	Towary	" 4027699.28
Procenty	" 153231.92		
Podatki	" 2553110.55		
Straty na dłużnikach	" 107250.—		
Zysk	" 16621285.82		
	<u>Mk. 35323827.58</u>		<u>Mk. 35323827.58</u>

Podział Zysku za 1920 rok.

Zysk za 1920 rok.		Mk. 16621285.82
Na amortyzację	Mk. 1189951.88	
" kapitał zapasowy	" 654623.05	
" Na tantieme dla Zarządu i Rady Nadzorczej	" 1963869.—	
" podatek przemysłowy	" 3528824.75	
" dywidendę od akcji I i II emisji po Mk. 150 od akcji	" 9000000.—	16337268.68
Pozostaje do dyspozycji Zarządu na nieprzewidziane rozchody		Mk. 284017.14

Walne zebranie akcjonariuszów 6 Maja b. r. zatwierdziło powyższy bilans, rachunek zysków i Strat oraz podział Zysku. Wypłata dywidendy po 150 mk. na kupon Nr. 1 za 1920 r. od akcji I i II emisji (Nr. 1—60000) uskutecznić będzie począwszy od dn. 1 Czerwca r. b. Kasa Zarządu w Warszawie, Miodowa 6, od godz. 11 do g. 1 pp.

Bilans Towarzystwa Akcyjnego „ŻELATYNA” za 1920 rok.

Bilans na 31 Grudnia 1920 r.

Stan Czynny.		Stan Bierny.	
1. Ziemia, budynki i maszyny	Mk. 2301763.70	1. Kapitał Zakład. 7.400 akcji po Mk. 270	Mk. 1998000.—
2. Gotowe towary i materiały	" 2721932.91	2. Kapitał Rezerwowy	" 104160.—
3. Papiery %% publiczne	" 272148.28	3. Kapitał Amortyzacyjny	" 83705.31
4. Kasa	" 153305.11	4. Kapitał Kar	" 64.58
5. Depozyt Członków Zarządu	" 54000.—	5. Pożyczka hipoteczna	" 194400.—
6. Dłużnicy	" 182184.86	6. Korespondenci	" 2000000.—
7. Różne	" 126585.—	7. Członkowie Zarządu:	
8. Korespondenci	" 2000000.—	Ich akcje w depozycie	" 54000.—
9. Straty za 1915/19 rok	" 294558.36	8. Polska Kasa Krajowa, R/k Zastawu	" 187810.—
	<u>Mk. 8106478.22</u>	9. Wierzyciele	" 3344835.41
		10. Niepodniesiona Dywidenda	" 5520.96
		11. Zysk za 1920 rok	" 133981.96
			<u>Mk. 8106478.22</u>

Rachunek Strat i Zysków.

WINIEN.		MA.	
Remanent na 1/I 1920 r.	Mk. 19639.10	Remanent na 31/XII 1920 roku:	Mk. 2721932.91
Wypłata robotnikom	" 251192.45	gotowe towary, węgiel, surowe	
Pensje	" 353700.—	i pomocnicze materiały do fa-	
Koszty Handlowe	" 174717.14	brykacji.	
Różne wydatki	" 190817.26		
Gotowe i pomocnicze materiały	" 1594574.30		
Wątpliwi dłużnicy	" 3310.70		
Zysk za 1920 rok	" 133981.96		
	<u>Mk. 2721932.91</u>		<u>Mk. 2721932.91</u>

Sprawozdanie I-go Krasnostawskiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego za 1919 r.

STAN CZYNNY.

Gotowizna w kasie.

Pozostawało w kasie z 1918 r.	Mk.	6754.56
Wpłynęło w ciągu roku	"	62259.41
W tymże czasie wypłacono	"	68492.41
Pozostało w dniu 31/XII 1919 r.	Mk.	521.56

Procentowe papiery.

W dniu 1/I 1919 r. pozostawało akcji Banku Spółdzielczego	Mk.	1500.—
W roku sprawozdawczym dokupiono asygn. 5% Pożyczkę Państwową	"	400.—
Pozostaje na 31/12 1919 r.	Mk.	1900.—

Pożyczki.

W dniu 1 stycznia 1915 r. pozostawało	Mk.	101446.47
W roku sprawozdawczym wypożyczono	"	21576.—
W tymże czasie spłacono	"	31346.80
Pozostaje na 31/12 1918 r.	Mk.	91675.67

Sumy przechodnie.

Przostaje na r/n. dłużników nieopłacone % do 31/12 1919 r.	Mk.	24820.62
--	-----	----------

Ruchomości.

Na 1 stycznia 1919 r. ruchomości biura wynosiły	"	841.90
W roku sprawozdawczym podniesiono ich wartości na	"	591.50
Na 31/12 1919 r. ruchomości wynoszą	Mk.	1433.40
Ogółem Stan Czynny	Mk.	120351.25

STAN BIERNY.

W dniu 1/I 1919 r. wynosiły	Mk.	37286.41
W roku sprawozdawczym wpłynęło	"	1537.12
W tymże czasie wypłacono	"	5699.60
Pozostaje na 31/12 1919 r.	Mk.	33173.93

FUNDUSZE REZERWOWE.

Kapitał Zapasowy.

Na 1/I 1915 r. wynosił	Mk.	18882.20
W roku sprawozdawczym odpisano na umorzenie długów wątpliwych	"	944.95
Na 31/XII 1919 r. wynosi	Mk.	17937.25

Kapitał amortyzacyjny.

Na 1/I 1919 r. wynosił	Mk.	1821.49
W roku bieżącym przybyło	"	290.—
	Mk.	1311.49

Kapitał budowlany.

Na 1/I 1919 r. pozostawało i pozostaje na 31/XII 1919 r.	Mk.	200.—
Na 31/XI 1918 r. wynoszą	Mk.	19448.74

Lokaty.

W dniu 1/I 1919 r. pozostawało	Mk.	69490.83
W roku sprawozdawczym wpłynęło	"	8410.—
W tymże czasie wypłacono	"	23303.31
Pozostaje na 31/XII 1919 r.	"	54597.52

Długi.

W roku sprawozdawczym wypożyczono	Mk.	2100.—
-----------------------------------	-----	--------

Sumy Przechodnie.

Pozostaje niepodniesiona dywidenda z lat poprzednich	Mk.	399.90
Pozostaje z 1919 roku	"	2326.64
Rezerwa na podatek przemysłowy	"	426.40
Należne procenty od lokat	Mk.	7370.69
i pozostałości różne na rach. dłużników	"	507.32
Razem	Mk.	11030.95

Ogółem stan bierny	Mk.	120351.14
--------------------	-----	-----------

Bilans Stow. Społ. „ZGODA” w Godzianowie za rok 1919.

Stan czynny: Gotowizna w kasie: 6869.87, Ruchomości: 1043.98, rimanent towarów: 13178.32, różni: udział w Związku: 635.—, inne należności 1350.—, R-k przechodni: 287.50, Ogółem: 23384.67.

Stan bierny: Udziały: 12690.—, Fundusze: zapasowy 73.—, społeczny: 700.—, należn. dost. i pożyczki: 1700.02, czysta nadwyżka 8221.65, ogółem: 23384.67.

Bilans za rok 1920.

Stan czynny: Gotowizna w kasie 48136.51, ruchomości 2250.08, rimanent towarów 28634.78, różni: udział w Związku 3510.—, inne 1350.—, R-k przechodni: 1125.—, Ogółem: 85006.37. Stan bierny: Udziały: 17134.—, fundusze: zapasowy: 895.16, społeczny: 5314.78, należności dostawcom i pożyczki 4217.52, czysta nadwyżka: 57444.91, ogółem 85006.37.

Żyrardowskie Towarzystwo Wzajemnego Kredytu.

Bilans po 1 stycznia 1921 roku.

STAN CZYNNY.

Kasa	Mk.	408515.92
Papiery procentowe	"	361.184.—
Weksle dyskontowane	"	1901744.32
Różne zaliczenia	"	515904.32
Należn. zab. hypot.	"	47196.—
Korespondenci	"	197.08
Nieruchomości i urządzenie	"	162.126.—
	Mk.	3396868.64

STAN BIERNY.

Udziały członków	Mk.	139.970.80
" do zwrotu	"	29060.64
Fundusz zapasowy	"	139572.05
" amortyzacyjny	"	88892.25
Wkłady terminowe	"	1168775.68
" na rach. bieżące	"	921577.56
Korespondenci	"	629678.23
Procenty na 1921 r.	Mk.	50500.—
Procenty i dywidenda do wypł.	"	82.550.15
Przekazy do wypł.	"	120100.—
Sumy przejściowe	"	9579.78
Zysk za 1920 r.	"	16601.50—
	Mk.	3396868.64

R-k Zysków i Strat za 1920 r.

MA.

Procenty za 1920 r.	Mk.	230.461.53
Prowizje	"	107.716.49
Zysk na walucie	"	72634.25
Wpływ dawnych strat	"	12771.79
	Mk.	423584.06

WINIEN.

Procenty od wkładów	Mk.	50807.—
Koszty Handlowe	"	345175.56
Ofiara na „Żołnierza”	"	11000.—
Zysk za 1920 r.	"	16801.50
	Mk.	423584.06

STOWARZYSZENIE SPOŻYWCZE „LIPCE” w LIPCACH.

Bilans na 1 stycznia 1920 r.

Stan Czynny.

Gotowizna w kasie	Mk. 16105.08
Ruchomości	„ 883.53
Remanent towarów po cenie kosztu	„ 13277.17
Udział w związku	„ 290.—
Różni	„ 97.50
	<u>Mk. 30653.28</u>

Stan Bierny.

Udziały	Mk. 15346.37
Kapitał zapasowy	„ 785.83
„ rezerwowo	„ 7146.21
Fundusz oświatowy	„ 100.—
Czysty zysk	„ 7274.87
	<u>Mk. 30653.28</u>

Bilans na dn. 1 stycznia 1921 r.

Stan Czynny.

Gotowizna w kasie	Mk. 82240.03
Ruchomości	„ 1534.98
Remanent towaru	„ 39312.71
Różni:	
a) udział w Związku	„ 13574.58
	<u>Ogółem Mk. 136662.30</u>

Stan Bierny.

Udziały	Mk. 27765.94
Fundusze:	
a) społeczny	„ 13322.39
b) specjalne	„ 100.—
Czysta nadwyżka	„ 95473.97
	<u>Ogółem Mk. 136662.30</u>

B I L A N S

Towarzystwa Akcyjnego Kaliskiej Manufaktury Pluszu i Aksamitu w Kaliszu.

w dniu 31 Grudnia 1920r.

Aktywa.

Nieruchomości	Mk. 766978.47
Ruchomości	„ 1358868.23
Towary-materiały	„ 2542392.76
Kasa	„ 1409050.01
Papiery wartościowe	„ 100000.—
Dłużnicy	„ 6131043.05
Sumy przechodnie	„ 4850652.43
	<u>Mk. 17158984.95</u>

Pasywa.

Kapitały:	
Kapitał akcyjny	Mk. 1944000.—
Kapitał zapasowy	„ 5162.18
Kapitał amortyzacyjny	„ 631923.42
Wierzyciele	„ 7515315.17
Sumy przechodnie	„ 7038222.38
R-k strat i zysków	„ 24361.80
	<u>Mk. 17158984.95</u>

Rachunek Strat i Zysków.

Winien.

Ogólne koszty produkcji pensje robocizna	
asekuracja, podatki	Mk. 11645384.29
Spisanie strat i należności wątpliwych	„ 897311.29
Amortyzacja nieruchomości—ruchomości	„ 551974.71
Pozostałość zysku z 1913 roku	„ 9493.63
Zysk na 31 Grudnia 1920 wynosi Mk.	„ 14868.17
	<u>Mk. 13119032.09</u>

Ma.

Przeniesienie pozostałości zysku z roku 1913 Mk.	9493.63
Dochody brutto od 1 1 1914 do 31 12 1920 r. „	13109538.46

Mk. 13119032.09

Rada Zarządzająca Towarzystwa Ubezpieczeń „U N J A” Sp. Akc.

podaje do wiadomości pp. akcjonariuszów, że w dniu 24 czerwca 1921 r. o godzinie 5-ej po południu odbędzie się w gmachu Towarzystwa przy ul. Czackiego Nr. 2 Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie akcjonariuszów Spółki z następującym porządkiem dziennym:

1. zmiany w Statucie,
2. upoważnienie Rady do kupna i sprzedaży nieruchomości;
3. uroczomienie działu transportowego i związana z tem wpłata drugiej połowy Kapitału Zakładowego.
4. wybory do Rady Zarządzającej,
5. wnioski pp. akcjonariuszów.

Warszawa, d. 1 czerwca 1921 r.

W dniu 18 czerwca r. b. o godz. 7 i pół po południu w lokalu Kasy Stare Miasto 38 odbędzie się ogólne Zebranie Handlowo-Przemysłowego Tow. Wz. Kredytu celem załatwienia bilansu za lata 1919 i 1920, postanowienia likwidacji i załatwienia spraw z likwidacją związanych. Wrazie niedojścia do skutku zebranie w drugim prawomocnym terminie odbędzie się w tem samym miejscu 2 lipca r. b. o godz. 7 i pół wieczorem.